

Tin mừng theo *Ma-thi-ơ*

Gia phả của Chúa Giê-xu

(Lu 3:23b-38)

- 1** Đây là gia phả của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngài xuất thân từ dòng họ Đa-vít, Đa-vít xuất thân từ dòng họ Áp-ra-ham.
- 2 Áp-ra-ham sinh* Y-sác.
Y-sác sinh Gia-cốp.
Gia-cốp sinh Giu-đa và các anh em.
- 3 Giu-đa sinh Phê-rê và Xê-ra
(Mẹ của hai người này là Ta-ma).
Phê-rê sinh Hết-rôn.
Hết-rôn sinh Ram.
- 4 Ram sinh A-bi-na-đáp.
A-bi-na-đáp sinh Nát-son.
Nát-son sinh Xanh-môn.
- 5 Xanh-môn sinh Bô-ô.
(Mẹ của Bô-ô là Ra-háp)
Bô-ô sinh Ô-bết.
(Mẹ Ô-bết là Ru-tơ)
Ô-bết sinh Gie-xê.
- 6 Gie-xê sinh vua Đa-vít.
Đa-vít sinh Sô-lô-môn.
(Mẹ Sô-lô-môn trước kia là vợ của U-ri)
- 7 Sô-lô-môn sinh Rê-hô-bôm.
Rê-hô-bôm sinh A-bi-gia.
A-bi-gia sinh A-xa.
- 8 A-xa sinh Giê-hô-sa-phát.
Giê-hô-sa-phát sinh Giê-hô-ram.
Giê-hô-ram là ông tổ của U-xia.
- 9 U-xia sinh Giô-tham.
Giô-tham sinh A-háp.
A-háp sinh Hê-xê-kia.
- 10 Hê-xê-kia sinh Ma-na-xe.
Ma-na-xe sinh A-môn.
A-môn sinh Giô-xia.
- 11 Giô-xia sinh Giê-cô-nia^a và các anh em ông.
(Đây là nói về thời kỳ trước khi bị đày qua Ba-by-lôn.)
- 12 Sau khi bị đày qua Ba-by-lôn:
Giê-hô-gia-kim sinh Sát-tiên.
Sát-tiên là ông nội của Xê-ru-ba-bên.
- 13 Xê-ru-ba-bên sinh A-bi-út.
A-bi-út sinh Ê-li-a-kim.
Ê-li-a-kim sinh A-xo.
- 14 A-xo sinh Xa-đốc.
Xa-đốc sinh A-kim.
A-kim sinh Ê-li-út.
- 15 Ê-li-út sinh Ê-li-a-xa
Ê-li-a-xa sinh Ma-than.
Ma-than sinh Gia-cốp.
- 16 Gia-cốp sinh Giô-xép.
Giô-xép là chồng Ma-ri,
còn Ma-ri là mẹ Chúa Giê-xu.
Chúa Giê-xu được gọi là Đấng Cứu Thế.
- 17 Như vậy, tính từ Áp-ra-ham đến Đa-vít có mười bốn đời. Từ Đa-vít cho đến khi dân chúng bị đày qua Ba-by-lôn có mười bốn đời. Và từ khi bị đày qua Ba-by-lôn cho đến khi Đấng Cứu Thế ra đời cũng có mười bốn đời.

^a1:11 Giê-cô-nia Tên khác của Giê-hô-gia kim.

Sự Giáng Sinh của Chúa Giê-xu

(Lu 2:1-7)

¹⁸Sự giáng sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu xảy ra như sau: Ma-ri, mẹ Ngài, đã hứa hôn^a với Giô-xép, nhưng trước khi thành hôn, Ma-ri biết mình đã mang thai bởi quyền năng của Thánh Linh. ¹⁹Giô-xép, chồng Ma-ri là người đức hạnh, không muốn công khai bêu xấu Ma-ri nên dự định âm thầm ly dị nàng.

²⁰Trong khi Giô-xép đang suy tính chuyện ấy thì một thiên sứ hiện đến cùng ông trong chiêm bao bảo rằng, “Giô-xép, con cháu Đa-vít ơi, đừng e ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì thai nhi trong bụng nàng là do Thánh Linh. ²¹Nàng sẽ sinh một trai, ông hãy đặt tên là Giê-xu^b, vì con ấy sẽ giải cứu dân ta ra khỏi tội.”

²²Việc này xảy ra để lời Chúa đã phán với nhà tiên tri trở thành sự thật: ²³“Một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một trai. Người ta sẽ gọi Ngài là Em-ma-nu-ên,”^c nghĩa là “Thượng Đế ở với chúng ta.”

²⁴Khi Giô-xép thức dậy thì làm theo lời thiên sứ Chúa đã dặn bảo. Giô-xép cưới Ma-ri làm vợ ²⁵nhưng không ăn nằm với cô cho đến khi cô sinh một trai. Rồi Giô-xép đặt tên em bé ấy là Giê-xu.

Các học giả tìm kiếm Chúa Giê-xu

2 ¹Chúa Giê-xu sinh ra tại thành Bết-lê-hem xứ Giu-đia trong thời kỳ Hê-rốt trị vì. Lúc ấy có mấy học giả từ Đông phương đến Giê-ru-sa-lem ²hỏi rằng, “Vua dân Do-thái mới sinh ở đâu? Chúng tôi thấy ngôi sao Ngài từ

^a1:18 *hứa hôn* Theo phong tục Do-thái, hứa hôn là một cam kết vĩnh viễn, chỉ có thể hủy bỏ bằng sự ly dị. Nếu cô dâu tương lai làm điều bất chính thì xem như phạm tội ngoại tình, có thể bị xử tử. ^b1:21 *Giê-xu* Tên gọi “Giê-xu” có nghĩa là “sự cứu rỗi.” ^c1:23 *“Một trinh nữ ... Em-ma-nu-ên”* Trích sách Ê-sai 7:14.

Đông phương nên đến đây để bái lạy Ngài.”

³Khi nghe tin ấy thì vua Hê-rốt và cả dân chúng Giê-ru-sa-lem đều xôn xao. ⁴Vua cho triệu tập tất cả các giới trưởng tế và các giáo sư luật lại để hỏi xem Đấng Cứu Thế sẽ được sinh ra tại đâu. ⁵Họ thưa, “Tại thành Bết-lê-hem xứ Giu-đia. Vì nhà tiên tri đã viết về chuyện này trong Thánh Kinh như sau:

⁶ ‘Còn người, Bết-lê-hem, đất Giu-đia, người sẽ rất quan trọng dưới mắt các lãnh tụ Giu-đa. Từ người sẽ xuất hiện một nhà lãnh đạo, làm người chăn dân Ít-ra-en của ta.’” *Mi-chê 5:2*

⁷Rồi Hê-rốt liền họp kín với các học giả để hỏi xem lần đầu tiên họ thấy ngôi sao đúng vào lúc nào. ⁸Vua sai các học giả đến Bết-lê-hem và dặn, “Các ông hãy đi tìm em bé đó cho thật kỹ. Khi tìm được rồi, cho ta biết để ta cũng đến thờ phụng Ngài.”

⁹Sau khi nghe vua dặn xong, họ liền lên đường. Ngôi sao mà họ đã thấy bên Đông phương đi trước mặt họ đến ngay chỗ em bé ở thì dừng lại. ¹⁰Nhìn thấy ngôi sao, các học giả mừng quá sức. ¹¹Khi bước vào nhà họ thấy em bé và Ma-ri, mẹ Ngài, thì cúi xuống bái lạy Ngài. Rồi họ mở hộp châu báu ra dâng cho Ngài các vật quý gồm có vàng, trầm hương, và nhựa thơm. ¹²Nhưng qua chiêm bao, Thượng Đế dặn các học giả đừng trở lại với Hê-rốt, nên họ về nước bằng đường khác.

Cha mẹ Chúa Giê-xu mang Ngài qua Ai-cập

¹³Khi các học giả đi rồi, một thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-xép trong mộng bảo rằng, “Hãy thức dậy, mang em bé và mẹ Ngài trốn qua Ai-cập vì

Hê-rốt sắp tìm em bé ấy để giết. Cứ ở đó cho đến khi nào tôi bảo thì trở về.”

¹⁴Nên Giô-xép thức dậy và đang đem mang em bé và mẹ Ngài trốn qua Ai-cập. ¹⁵Giô-xép ở Ai-cập cho đến khi Hê-rốt qua đời. Việc này xảy ra để lời Chúa phán qua nhà tiên tri trở thành sự thật: “Ta đã gọi con ta ra khỏi Ai-cập.”^a

Hê-rốt giết các bé trai

¹⁶Thấy các học giả gạt mình, vua Hê-rốt liền nổi giận. Ông ra lệnh giết tất cả các bé trai từ hai tuổi trở xuống thuộc Bết-lê-hem và toàn vùng phụ cận. Đó là khoảng xấp xỉ tuổi trẻ sơ sinh, căn cứ theo thời gian mà các học giả cho vua biết. ¹⁷Biến cố này cũng để cho lời Thượng Đế phán qua nhà tiên tri Giê-rê-mi thành sự thật:

¹⁸“Người ta nghe tiếng than khóc ở Ra-ma
Đó là tiếng Ra-chên khóc than cho
các con mình.
Nàng không chịu an ủi,
vì chúng nó không còn nữa.”

Giê-rê-mi 31:15

Giô-xép và Ma-ri trở về

¹⁹Sau khi Hê-rốt qua đời, một thiên sứ của Chúa hiện đến báo mộng cho Giô-xép, lúc đang ở Ai-cập, ²⁰và bảo, “Hãy thức dậy, đem em bé và mẹ Ngài trở về nước, vì những người tìm giết em bé ấy đã chết rồi.”

²¹Nên Giô-xép mang em bé và mẹ Ngài trở về xứ Do-thái. ²²Nhưng khi nghe vua A-chê-lâu nối ngôi cha cai trị xứ Giu-đa sau khi Hê-rốt qua đời, thì Giô-xép sợ không dám trở về vùng ấy. Cho nên sau khi được báo mộng, ông đi về miền Ga-li-lê, ²³đến định cư tại một thị trấn gọi là Na-xa-rét. Lời Thượng Đế đã phán qua các nhà tiên

^a2:15 “Ta đã gọi ... Ai-cập” Ô-sê 11:1.

tri lại được thực hiện: “Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.”^b

Chức vụ của Giăng Báp-tít

(Mác 1:1-8; Lu 3:1-9, 15-17; Gi 1:19-28)

3 ¹Khoảng thời gian ấy, Giăng Báp-tít bắt đầu truyền giảng trong vùng sa mạc xứ Giu-đia. ²Giăng khuyên, “Các ông bà hãy ăn năn vì nước thiên đàng gần đến rồi.” ³Giăng Báp-tít là người mà nhà tiên tri Ê-sai đã viết:

“Có tiếng người kêu trong sa mạc:
‘Hãy chuẩn bị đường cho Chúa,
Làm thẳng lối để Ngài đi.’”

Ê-sai 40:3

⁴Áo quần Giăng làm bằng lông lạc đà, ông thắt đai da ngang hông, ăn châu chấu và mật ong rừng. ⁵Nhiều người đến từ Giê-ru-sa-lem, Giu-đia, và khắp vùng quanh sông Giô-đanh để nghe Giăng giảng thuyết. ⁶Họ xưng tội và được Giăng làm lễ báp-têm dưới sông Giô-đanh.

⁷Nhiều người Pha-ri-xi và Xa-đu-xê cũng đến nơi Giăng làm báp-têm cho dân chúng. Khi thấy họ, Giăng bảo, “Các anh là loài rắn! Ai báo trước cho các anh biết để tránh khỏi cơn trừng phạt sắp đến của Thượng Đế? ⁸Hãy chúng tỏ bằng việc làm cho thấy mình đã thực sự ăn năn. ⁹Đừng tự gạt mà bảo rằng, ‘Áp-ra-ham là ông tổ chúng ta’, vì vô ích. Tôi cho các anh biết là Thượng Đế có thể biến những viên đá này thành con cháu Áp-ra-ham được đó. ¹⁰Cái rìu bây giờ đã sẵn sàng để đốn, cây nào không sinh trái tốt đều sẽ bị chặt hết để chum lửa.”^c

¹¹“Tôi làm báp-têm cho các anh bằng nước để chứng tỏ các anh đã ăn

^b2:23 người Na-xa-rét” Nghĩa là người gốc thành Na-xa-rét, danh từ ấy rất có thể nghĩa là “nhánh” (xem Ê-sai 11:1). ^c3:10 Cái rìu ... chum lửa Nghĩa là Thượng Đế sẵn sàng trừng phạt những người không vâng lời Ngài.

năn. Nhưng có một Đấng đến sau tôi còn lớn hơn tôi nữa. Tôi không đáng xách dép cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các anh bằng Thánh Linh và bằng lửa. ¹²Ngài sẽ sàng lúa, tách lúa và trấu ra. Ngài chứa lúa vào kho, còn trấu thì đốt trong lửa không bao giờ tắt.”^a

Chúa Giê-xu được Giảng làm lễ báp-têm

(Mác 1:9-11; Lu 3:21-22)

¹³Lúc ấy, Chúa Giê-xu từ miền Ga-li-lê đến sông Giô-đanh để Giảng làm báp-têm. ¹⁴Nhưng Giảng từ chối, bảo rằng, “Tại sao Ngài lại đến cùng tôi để chịu báp-têm? Đáng lẽ tôi phải được Ngài làm báp-têm mới đúng!”

¹⁵Chúa Giê-xu đáp, “Bây giờ cứ làm theo lời tôi yêu cầu đi, vì chúng ta cần làm theo ý muốn Thượng Đế.” Vì thế nên Giảng bằng lòng làm báp-têm cho Ngài.

¹⁶Vừa khi Chúa Giê-xu chịu lễ báp-têm và lên khỏi nước, thì thiên đàng mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Thượng Đế lấy dạng bồ câu hiện xuống đậu trên Ngài. ¹⁷Rồi có tiếng từ thiên đàng vọng xuống, “Đây là con yêu dấu của ta. Ta rất hài lòng về người.”

Chúa Giê-xu chịu cám dỗ

(Mác 1:12-13; Lu 4:1-13)

4 ¹Rồi Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu vào sa mạc để chịu ma quỷ cám dỗ. ²Ngài đã nhịn ăn suốt bốn mươi ngày và bốn mươi đêm nên sau đó Ngài đói lả. ³Ma quỷ đến cám dỗ Ngài rằng, “Nếu người quả là Con Thượng Đế thì hãy biến những viên đá này thành bánh đi.”

^a3:12 Ngài sẽ ... không bao giờ tắt” Nghĩa là Chúa Giê-xu sẽ đến để phân chia người tốt với người xấu, cứu người tốt và trừng phạt người xấu.

⁴Chúa Giê-xu đáp, “Thánh Kinh chép,

’Người ta không phải chỉ sống nhờ bánh mà thôi mà còn nhờ vào những lời phán của Thượng Đế.’”

Phục truyền luật lệ 8:3

⁵Rồi ma quỷ đưa Ngài vào thành thánh Giê-ru-sa-lem và đặt Ngài lên một điểm cao của đền thờ. ⁶Nó nói với Ngài, “Nếu người là Con Thượng Đế thì hãy nhảy xuống đi, vì Thánh Kinh có chép:

’Ngài sẽ sai thiên sứ bảo vệ người. Thiên sứ sẽ giữ người trong tay để chân người khỏi vấp phải đá.’”

Thi thiên 91:11-12

⁷Chúa Giê-xu đáp,

’Cũng có lời Thánh Kinh viết, ‘Người chớ nên thách thức Chúa là Thượng Đế người.’”

Phục truyền luật lệ 6:16

⁸Sau đó ma quỷ đưa Ngài lên một đỉnh núi cao, chỉ cho Ngài thấy hết mọi quốc gia trên thế giới cùng mọi vẻ huy hoàng của các nước ấy. ⁹Ma quỷ nói, “Nếu người cúi đầu bái lạy ta, ta sẽ cho người tất cả các quốc gia này.”

¹⁰Chúa Giê-xu mắng nó, “Này Sa-tăng, hãy đi cho khuất mắt ta! Có lời Thánh Kinh viết,

’Người phải thờ lạy Chúa là Thượng Đế người và chỉ phục vụ một mình Ngài mà thôi.’” *Phục truyền luật lệ 6:13*

¹¹Ma quỷ bỏ đi, liền có thiên sứ đến chăm sóc Ngài.

Chúa Giê-xu bắt đầu chức vụ ở Ga-li-lê

(Mác 1:14-15; Lu 4:14-15)

¹²Khi Chúa Giê-xu nghe tin Giảng bị tù thì Ngài trở về vùng Ga-li-lê. ¹³Ngài

rời thành Na-xa-rét và đến cư ngụ tại Ca-bê-nâm, một thị trấn gần hồ Ga-li-lê, bên cạnh vùng Xa-bu-lôn và Nép-ta-li. ¹⁴Ngài làm như thế để thực hiện lời nhà tiên tri Ê-sai đã nói:

¹⁵“Đất Xa-bu-lôn và Nép-ta-li
đọc con đường đi đến biển,
phía tây sông Giô-đanh.
Đó là miền Ga-li-lê nơi dân ngoại
quốc sinh sống.

¹⁶ Các dân ấy sống trong bóng tối
nhưng đã thấy ánh sáng lớn.
Những người ở nơi bóng chết che phủ
đã được ánh sáng chiếu vào.”

Ê-sai 9:1-2

¹⁷Từ lúc ấy, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy, “Hãy ăn năn vì nước thiên đàng gần đến rồi.”

Chúa Giê-xu tuyển chọn một số môn đệ

(Mác 1:16-20; Lu 5:1-11)

¹⁸Trong khi đang đi dọc theo hồ Ga-li-lê, Ngài thấy hai anh em: Xi-môn còn gọi là Phia-rô và em là Anh-rê. Hai người đang quăng lưới xuống hồ, vì họ làm nghề đánh cá. ¹⁹Chúa Giê-xu gọi họ, “Hãy theo ta, ta sẽ biến các anh thành những tay đánh lưới người.” ²⁰Xi-môn và Anh-rê liền bỏ lưới đi theo Ngài.

²¹Ngài tiếp tục đi dọc theo bờ hồ Ga-li-lê, thì thấy hai anh em khác nữa là Gia-cơ và Giảng, con Xê-bê-đê. Hai người đang ngồi trong thuyền vá lưới với Xê-bê-đê, cha mình. Chúa Giê-xu gọi họ đi theo Ngài. ²²Họ liền bỏ thuyền và cha mình lại rồi đi theo Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu dạy dỗ và chữa lành dân chúng

(Lu 6:17-19)

²³Chúa Giê-xu đi khắp miền Ga-li-lê, dạy dỗ trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng về Nước Trời, chữa lành dân chúng khỏi các bệnh tật. ²⁴Tiếng đồn

về Ngài loan ra khắp xứ Xy-ri nên dân chúng mang tất cả những người bệnh đến với Ngài. Họ mắc đủ thứ bệnh. Người thì bị đau đớn, kẻ bị quỷ ám, người bị động kinh*, kẻ bị bại liệt. Chúa Giê-xu chữa lành cho tất cả. ²⁵Nhiều người từ miền Ga-li-lê, vùng Thập Tỉnh*, Giê-ru-sa-lem, Giu-đia và vùng đất phía tây sông Giô-đanh đi theo Ngài.

Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng

(Lu 6:20-23)

5 ¹Khi Chúa Giê-xu nhìn thấy đám đông thì Ngài lên ngồi trên một ngọn đồi. Các môn đệ đến với Ngài, ²rồi Ngài bắt đầu dạy dỗ:

- ³ “Phúc cho những ai đang nghèo khó về tâm linh,
vì nước thiên đàng thuộc về họ.
- ⁴ Phúc cho những ai đang buồn bã,
vì Thượng Đế sẽ an ủi họ.
- ⁵ Phúc cho những ai khiêm nhường,
vì họ sẽ nhận được đất.^a
- ⁶ Phúc cho những ai lúc nào cũng cố gắng làm điều phải,
vì Thượng Đế sẽ thỏa mãn họ.
- ⁷ Phúc cho những ai tỏ lòng thương xót đối với kẻ khác,
vì Thượng Đế cũng sẽ tỏ lòng thương xót đối với họ.
- ⁸ Phúc cho những ai có tư tưởng trong sạch,
vì sẽ được ở với Thượng Đế.
- ⁹ Phúc cho những ai mang lại hòa bình,
vì Thượng Đế sẽ gọi họ là con cái Ngài.
- ¹⁰ Phúc cho những ai bị ngược đãi vì làm điều phải,
vì nước thiên đàng là của họ.

^a5:5 vì ... đất Chúa đã hứa (Thi 37:11), cũng có nghĩa “đất sẽ thuộc về họ.”

11“Người ta sẽ nhục mạ và làm tổn thương các con. Họ sẽ lấy mọi điều xấu vu cáo các con vì các con theo ta. Nhưng khi họ làm như thế, hãy xem như các con có phúc. 12Hãy hôn hờ vui mừng lên, vì có một phần thưởng rất lớn đang dành cho các con trên thiên đàng. Họ cũng đã ngược đãi như thế đối với các nhà tiên tri sống trước các con.

Các con là muối và ánh sáng

(Mác 9:50; Lu 14:34–35)

13“Các con là muối của đất. Nhưng nếu muối mất vị mặn thì sẽ không thể nào làm cho mặn lại được. Muối đó hoàn toàn vô dụng, chỉ có thể ném bỏ để người ta dẫm lên thôi.

14“Các con là ánh sáng chiếu cho thế giới. Các con là cái thành xây trên núi, không thể bị che khuất được. 15Không ai thấp đèn rồi đem giấu dưới cái chậu, nhưng người ta đặt trên giá đèn, để nó chiếu sáng mọi người trong nhà. 16Cũng thế, các con phải làm ánh sáng cho người khác. Hãy sống cách nào để người ta thấy những việc phúc đức các con làm mà ca ngợi Cha các con trên trời.

Luật pháp quan trọng như thế nào

17“Đừng tưởng rằng ta đến để phá luật pháp Mô-se và lời dạy của các nhà tiên tri. Ta đến không phải để phá, mà để hoàn thành những gì luật pháp và các nhà tiên tri nói. 18Ta bảo thật, sẽ không có một điều gì trong luật pháp biến mất đi cho đến khi không còn trời đất nữa. Dù một chấm một nét cũng không bay mất, cho đến khi mọi việc được hoàn thành. 19Ai không tuân giữ điều nhỏ nhất trong luật pháp và dạy người ta như thế sẽ là người thấp kém nhất trong nước thiên đàng. Còn ai vâng giữ luật pháp và dạy người ta vâng theo sẽ được tôn trọng trong nước

thiên đàng. 20Ta bảo các con phải sống tốt hơn những người Pha-ri-xi và các giáo sư luật, nếu không các con không thể nào vào nước thiên đàng được đâu.

Chúa Giê-xu dạy về tính nóng giận

21“Các con có nghe người ta dạy dân chúng từ xưa, ‘Người không được giết người.’^a Ai giết người sẽ bị xét xử.’

22Nhưng ta bảo các con, ai tức giận anh chị em^b mình sẽ bị xét xử. Ai nói xấu anh chị em mình phải bị hội đồng cao cấp Do-thái xét xử. Còn ai gọi người khác là đồ điên, thì đáng bị lửa địa ngục trừng phạt.

23“Khi các con dâng của lễ cho Thượng Đế nơi bàn thờ, mà nhớ lại rằng anh chị em mình còn có điều gì nghịch với mình, 24thì hãy để của lễ nơi bàn thờ, trở về giảng hòa cùng anh chị em mình trước, rồi sau đó hãy dâng của lễ.

25“Nếu kẻ thù lôi các con ra tòa, hãy làm hòa với họ ngay trước khi đến tòa. Nếu không, kẻ thù các con sẽ giao các con cho quan tòa, quan tòa giao cho người cai ngục tống giam các con. 26Ta bảo thật, chừng nào chưa trả hết đồng tiền cuối cùng, thì các con không thể bước chân ra khỏi tù được đâu.

Chúa Giê-xu dạy về tội nhục dục

27“Các con có nghe nói, ‘Người không được phạm tội ngoại tình.’^c

28Nhưng ta bảo các con, ai nhìn đàn bà mà động lòng dục với người ấy thì trong tâm trí xem như đã phạm tội ngoại tình với người đàn bà ấy rồi. 29Nếu mắt phải của các con khiến các con phạm tội, thì

^a5:21 ‘Người không được giết người’ Xuất Ai-cập 20:13; Phục truyền luật lệ 5:17.

^b5:22 anh chị em Mặc dù bản Hi-lạp ghi “anh em” trong phần này và các phần khác, nhưng lời Chúa Giê-xu nói ở đây áp dụng chung cho cả hội thánh, gồm nam lẫn nữ.

^c5:27 ‘Người ... ngoại tình’ Xuất Ai-cập 20:14; Phục truyền luật lệ 5:18.

hãy móc và ném nó đi. Chẳng thà thiếu mất một phần cơ thể, còn hơn nguyên cơ thể bị ném vào hỏa ngục. ³⁰Nếu tay phải các con khiến các con phạm tội, hãy chặt nó và ném bỏ đi. Chẳng thà thiếu mất một phần cơ thể, còn hơn cả thân thể đi vào hỏa ngục.

Chúa Giê-xu dạy về sự ly dị

(Ma 19:9; Mác 10:11-12; Lu 16:18)

³¹“Cổ lời viết, ‘Ai ly dị vợ mình phải cho người ấy giấy ly hôn.’^a ³²Nhưng ta bảo các con: Ai ly dị vợ mình là làm cho người đàn bà ấy phạm tội ngoại tình. Chỉ có một nguyên nhân duy nhất để ly dị vợ là nếu nàng ăn nằm với một người đàn ông khác. Còn ai cưới người đàn bà bị ly dị ấy cũng phạm tội ngoại tình.

Phải thận trọng khi hứa

³³“Các con có nghe người thời xưa nói, ‘Không được trái lời thề, mà phải giữ lời thề đối với Chúa.’^b ³⁴Nhưng ta bảo các con, đừng thề thốt gì hết. Đừng chỉ trời mà thề, vì đó là ngôi của Thượng Đế. ³⁵Cũng đừng chỉ đất mà thề, vì đó là bệ chân Ngài. Đừng chỉ thành Giê-ru-sa-lem mà thề, vì đó là thành của Vua Lớn. ³⁶Cũng đừng chỉ đầu mình mà thề, vì tự các con không thể làm một sợi tóc trên đầu ra trắng hay đen được. ³⁷Điều gì phải thì nói phải, không thì nói không. Còn nếu ai nói gì ngoài hai cách ấy, thì do Kẻ Ác mà ra.

Đừng chống trả kẻ ác

(Lu 6:29-30)

³⁸“Các con có nghe nói, ‘Mắt đền mắt, răng đền răng.’^c ³⁹Nhưng ta bảo

^a5:31 ‘Ai ... giấy ly hôn’ Phục truyền luật lệ 24:1. ^b5:33 ‘Không được ... đối với Chúa’ Khúc nầy trích trong các sách Lê-vi 19:12; Dân số 30:2; Phục truyền luật lệ 23:21. ^c5:38 ‘Mắt đền ... răng’ Xuất Ai-cập 21:24, Lê-vi 24:20; Phục truyền luật lệ 19:21.

các con: Đừng chống trả kẻ ác. Nếu ai tát má bên mặt, đưa luôn má bên trái cho họ. ⁴⁰Nếu ai kiện các con ở tòa để lấy áo trong, hãy cho họ lấy luôn áo ngoài. ⁴¹Nếu ai ép các con đi một dặm với họ, đi luôn hai dặm. ⁴²Người nào xin gì thì hãy cho họ. Người nào muốn mượn gì thì đừng từ chối.

Yêu thương mọi người

(Lu 6:27-28, 32-36)

⁴³“Các con có nghe, ‘Hãy yêu người láng giềng^d và hãy ghét kẻ thù mình.’ ⁴⁴Nhưng ta bảo các con, hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho kẻ làm tổn thương mình. ⁴⁵Làm như thế các con mới chứng tỏ mình là con cái thật của Thượng Đế. Vì Ngài khiến mặt trời mọc lên cho người thiện cùng người ác, làm mưa cho người làm phải cũng như cho người làm quấy. ⁴⁶Nếu các con chỉ yêu người yêu mình thì có được thưởng gì đâu? Bọn thu thuế cũng làm được như vậy. ⁴⁷Nếu các con chỉ tốt với bạn, thì các con chẳng khá hơn kẻ khác đâu. Những người không biết Thượng Đế cũng tốt với bạn. ⁴⁸Cho nên các con phải toàn vẹn giống như Cha các con trên thiên đàng là toàn vẹn.

Chúa Giê-xu dạy về việc làm phúc

6 ¹“Phải thận trọng khi làm việc phúc đức, đừng cho mọi người thấy. Nếu không các con sẽ chẳng nhận được phần thưởng gì từ Cha các con trên thiên đàng đâu.

²“Khi biểu cho kẻ nghèo, các con đừng làm như bọn đạo đức giả. Họ thổi kèn trong các hội đường và phố chợ để mọi người thấy và kính nể họ. Ta bảo thật, họ đã nhận được đầy đủ phần thưởng của mình rồi. ³Cho nên khi các

^d5:43 yêu người láng giềng Lê-vi 19:18.

con biểu kẻ nghèo, đừng để người khác biết. ⁴Hãy biểu một cách kín đáo. Cha các con thấy những hành vi kín đáo sẽ thưởng cho các con.

Chúa Giê-xu dạy về cách cầu nguyện

(Lu 11:2-4)

⁵“Khi các con cầu nguyện, đừng làm như những kẻ đạo đức giả. Họ thích đứng trong hội đường và các góc đường rồi cầu nguyện để mọi người thấy. Ta bảo thật, họ đã nhận được phần thưởng của mình rồi. ⁶Nhưng khi cầu nguyện, các con hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại rồi cầu nguyện với Cha các con là Đấng không ai thấy. Và Cha các con là Đấng thấy những việc kín đáo, sẽ thưởng cho các con.

⁷“Còn khi cầu nguyện, đừng làm như kẻ không biết Thượng Đế. Họ lải nhải những điều vô nghĩa, tưởng rằng Thượng Đế sẽ nghe họ vì nói nhiều. ⁸Đừng làm như họ, vì Cha các con biết các con cần gì trước khi các con xin Ngài rồi. ⁹Khi cầu nguyện, hãy nói như sau:

‘Lạy Cha trên thiên đàng,
Nguyện xin danh Cha luôn được
tôn thánh.

¹⁰ Nguyện nước Cha mau đến
và những ý muốn Cha đều
thành tựu
ở dưới đất này cũng như trên
thiên đàng.

¹¹ Xin cho chúng con đủ thức ăn
hôm nay.

¹² Xin tha tội chúng con,
như chúng con đã tha cho những
kẻ phạm tội cùng chúng con.

¹³ Xin đừng đưa chúng con vào sự
cám dỗ,
mà cứu chúng con khỏi Kẻ Ác.’

¹⁴Thật vậy, nếu các con tha tội kẻ khác, thì Cha các con trên thiên đàng cũng sẽ tha tội cho các con. ¹⁵Nhưng nếu các

con không tha tội kẻ khác, thì Cha các con trên thiên đàng cũng sẽ không tha tội cho các con.

Chúa Giê-xu dạy về sự nhịn ăn

¹⁶“Khi các con nhịn ăn*, đừng làm ra vẻ buồn rầu như bọn đạo đức giả. Họ làm như thế để người khác biết họ nhịn ăn. Ta bảo thật, những kẻ ấy đã nhận được đầy đủ phần thưởng của mình rồi. ¹⁷Nên khi các con nhịn ăn hãy chải đầu, rửa mặt. ¹⁸Như thế sẽ không ai biết các con đang nhịn ăn, nhưng Cha các con, Đấng mà các con không thấy được, sẽ nhìn thấy. Ngài thấy những hành vi kín đáo và sẽ thưởng cho các con.

Thượng Đế quan trọng hơn tiền tài

(Lu 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

¹⁹“Các con đừng thu chứa của báu trên đất này là nơi có mối mọt, rỉ sét hủy hoại và kẻ trộm lên vào đánh cắp. ²⁰Nhưng hãy thu chứa của báu trên thiên đàng; là nơi không có mối mọt, rỉ sét hủy hoại hoặc kẻ trộm đánh cắp. ²¹Của đâu thì lòng đó.

²²“Mắt phản ảnh toàn thể con người. Mắt tốt sẽ chiếu sáng toàn thân ²³Nhưng nếu mắt xấu sẽ tạo ra tối tăm cho toàn thân. Nếu ánh sáng mà các con có chỉ là bóng tối thì bóng đó sẽ tối tăm biết bao nhiêu.

²⁴“Không ai có thể làm tôi hai chủ; vì sẽ yêu chủ này, ghét chủ kia, hoặc theo chủ này, bỏ chủ kia. Các con không thể vừa phục vụ Thượng Đế lại vừa phục vụ của cải trần gian.

Đừng lo lắng

(Lu 12:22-34)

²⁵“Ta bảo các con, đừng lo âu rằng mình phải ăn gì, uống gì để sống, phải mặc áo quần gì để che thân. Mạng sống quý hơn thức ăn, thân thể quý hơn quần

áo. ²⁶Hãy xem loài chim trời! Chúng nó chẳng trông trọt, gặt hái hay thu chứa thực phẩm trong kho, mà Cha các con trên trời còn nuôi chúng. Các con quý hơn chim chóc nhiều. ²⁷Các con không thể lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm giây phút nào.

²⁸“Còn tại sao các con lo lắng về quần áo? Hãy xem hoa huệ ngoài đồng! Chúng chẳng làm lụng, cũng không may mặc gì. ²⁹Nhưng ta cho các con biết là dù vua Sô-lô-môn giàu sang đến đâu cũng chưa được mặc đẹp bằng một trong những bông hoa ấy. ³⁰Thượng Đế còn mặc đẹp cho loài hoa cỏ ngoài đồng, là loài nay sống mai bị chụm lửa, huống hồ là các con. Đừng quá ít đức tin như thế! ³¹Đừng quá lo âu rồi nói, ‘Chúng ta sẽ ăn gì?’ ‘uống gì?’ hay ‘Chúng ta sẽ mặc gì?’ ³²Những người không biết Thượng Đế cũng tìm kiếm các thứ ấy, và Cha các con trên trời cũng biết các con cần những điều ấy rồi. ³³Việc các con cần tìm hơn cả là Nước Trời và ý muốn Thượng Đế. Rồi tất cả những nhu cầu ấy sẽ đương nhiên được ban cho các con. ³⁴Cho nên, đừng lo lắng gì về ngày mai, vì ngày mai có những việc phải lo khác. Mỗi ngày có đủ việc để lo rồi.

Hãy thận trọng khi phê phán người khác

(Lu 6:37–38, 41–42)

7 ¹“Đừng phê phán người khác để mình khỏi bị phê phán. ²Mình phê phán người khác ra sao thì họ cũng phê phán mình như thế; mình đối với người khác như thế nào thì họ cũng sẽ đối với mình giống như vậy.

³“Sao các con thấy hạt bụi nhỏ xíu trong mắt bạn mình mà không thấy khúc gỗ lớn trong mắt mình? ⁴Sao các con dám nói với bạn mình rằng, ‘Bạn ơi, để tôi lấy hạt bụi ra khỏi mắt bạn?’ Hãy nhìn lại mình! Mắt mình vẫn còn khúc gỗ lớn. ⁵Này, kẻ giả đạo đức! Hãy

lấy khúc gỗ ra khỏi mắt mình trước, rồi mới thấy rõ mà lấy hạt bụi ra khỏi mắt bạn mình được.

⁶“Đừng cho chó những đồ thánh và chớ nên ném ngọc trai trước mặt heo. Heo sẽ đạp lên còn chó sẽ quay lại cắn xé các con.

Hãy xin Thượng Đế điều mình cần

(Lu 11:9–13)

⁷“Hãy xin, Thượng Đế sẽ cho các con. Hãy tìm các con sẽ gặp. Hãy gõ, cửa sẽ mở ra cho các con. ⁸Đúng vậy, ai xin thì được. Ai tìm thì gặp, ai gõ thì cửa mở cho.

⁹“Nếu con cái các con xin bánh, có ai trong các con lấy đá cho chúng nó không? ¹⁰Hay nếu con cái xin cá mà lại cho rắn không? ¹¹Tuy các con vốn xấu mà còn biết cho con cái mình những thứ tốt, thì huống gì Cha các người trên trời lại không ban những điều tốt cho những người xin Ngài sao?

Qui tắc hệ trọng nhất

¹²“Các con muốn người ta làm điều gì cho mình, thì hãy làm điều ấy cho họ. Đó là ý nghĩa của luật pháp Mô-se và lời dạy của các nhà tiên tri.

Đường lên thiên đàng rất khó

(Lu 13:24)

¹³“Hãy cố gắng vào cổng hẹp. Vì cổng và đường dẫn đến hỏa ngục thì rộng thênh thang, người đi vào đường ấy rất đông. ¹⁴Nhưng cổng chật và đường hẹp, khó đi, dẫn đến sự sống thật, thì chỉ có một số ít người tìm được thôi.

Nhìn quả biết cây

(Lu 6:43–44; 13:25–27)

¹⁵“Hãy thận trọng về những người tiên tri giả. Họ đến với các con trông hiền hoà như chiên nhưng thật ra nguy hiểm như muông sói. ¹⁶Các con nhận ra họ bằng

hành động của họ. Trái nho không mọc ra từ bụi gai, trái vả cũng không xuất phát từ cỏ gai dại. ¹⁷Hễ cây tốt thì sinh trái tốt, cây xấu thì sinh trái xấu. ¹⁸Cây tốt không thể sinh trái xấu, mà cây xấu cũng không sinh được trái tốt. ¹⁹Cây nào không sinh trái tốt thì bị đốn và ném vào lửa để chum. ²⁰Vì thế các con nhận ra những người tiên tri giả ấy qua việc làm của họ.

²¹“Không phải hễ ai gọi ta là Chúa đều sẽ được vào Nước Trời đâu. Người vào Nước Trời là những người làm theo ý muốn của Cha ta trên thiên đàng. ²²Đến ngày cuối cùng, nhiều người sẽ nói với ta, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng con đã nhân danh Ngài truyền bá đạo Chúa, đuổi quỷ và làm nhiều phép lạ.’ ²³Nhưng ta sẽ tuyên bố rõ ràng với họ, ‘Này những kẻ làm ác, hãy đi cho khuất mắt ta! Ta chưa hề biết đến các người.’”

Hai hạng người

(Lu 6:47-49)

²⁴“Ai nghe lời ta và làm theo, thì giống như người khôn, xây nhà mình trên khối đá. ²⁵Mưa lũ xuống, nước lụt tràn đến, gió thổi ào ào vào căn nhà ấy nhưng không sao cả, vì nhà được xây trên khối đá. ²⁶Còn ai nghe lời ta mà không làm theo thì giống như người dại dột xây nhà trên cát. ²⁷Mưa lũ xuống, nước lụt tràn đến, gió thổi ào ào vào căn nhà đó, thì nó bị sập tan tành liền.”

²⁸Chúa Giê-xu dạy xong thì dân chúng rất ngạc nhiên về lối dạy của Ngài. ²⁹Vì Ngài dạy như người có quyền năng, chứ không giống như các giáo sư luật của họ.

Chúa Giê-xu chữa lành người bệnh

(Mác 1:40-45; Lu 5:12-16)

8 ¹Lúc Chúa Giê-xu từ trên núi xuống thì có đoàn dân rất đông đi theo Ngài. ²Có một người mắc bệnh

cùi^a đến cùng Ngài. Anh ta bái lạy Ngài và van xin, “Lạy Chúa, nếu Chúa bằng lòng, Ngài có thể chữa lành cho con được.”

³Chúa Giê-xu đưa tay sờ anh và nói, “Ta bằng lòng. Hãy lành bệnh!” Tức thì anh được lành bệnh. ⁴Rồi Ngài căn dặn, “Đừng cho ai biết chuyện này. Nhưng hãy đi trình diện thầy tế lễ^b và dâng của lễ, theo như Mô-se qui định^c cho những ai được lành bệnh, để làm chứng cho mọi người.”

Chúa Giê-xu chữa lành đầy tớ của một sĩ quan

(Lu 7:1-10; Gi 4:43-54)

⁵Khi Chúa Giê-xu vào thành Ca-bê-nam, có một sĩ quan đến van xin Ngài giúp đỡ ⁶Ông ta nài nỉ, “Lạy Chúa, đứa đầy tớ tôi đang nằm ở nhà đau đớn lắm, không cử động được.”

⁷Chúa Giê-xu bảo ông, “Ta sẽ đến chữa lành cho nó.”

⁸Viên sĩ quan thưa, “Lạy Chúa, tôi không xứng đáng rước Chúa vào nhà. Ngài chỉ cần truyền lệnh thì đứa đầy tớ tôi sẽ lành. ⁹Vì tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền. Tôi bảo người lính này rằng, ‘Đi,’ thì nó đi. Tôi bảo người lính khác, ‘Đến,’ thì nó đến. Tôi biểu đầy tớ rằng, ‘Làm cái này,’ thì nó làm.”

¹⁰Nghe xong, Chúa Giê-xu hết sức ngạc nhiên. Ngài nói với những người đi theo, “Ta bảo thật, trong cả nước Ít-ra-en, ta chưa hề thấy đức tin ai lớn như thế này. ¹¹Nhiều người sẽ đến từ phương Đông, phương Tây ngồi dự tiệc với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp trong

^a8:2 bệnh cùi Một trong những chứng bệnh ngoài da. Xem Mác 1:40, 42; Ma 26:6.

^b8:4 trình diện thầy tế lễ Luật Mô-se qui định rằng chỉ có thầy tế lễ mới quyết định được là một người (Do-thái) mắc bệnh ngoài da đã lành hay chưa. ^c8:4 Mô-se qui định Đọc thêm về vấn đề này trong Lê-vi 14:1-32.

Nước Trời. ¹²Còn những người đáng lẽ được vào thiên đàng thì lại bị ném ra ngoài chỗ tối tăm, nơi có khóc lóc nguyền rủa vì đau đớn.”

¹³Rồi Chúa Giê-xu bảo viên sĩ quan, “Thôi anh về đi. Đây tớ anh sẽ lãnh theo như điều anh tin.” Người đầy tớ liền được lãnh đứng vào giờ ấy.

Chúa Giê-xu chữa lành nhiều người

(Mác 1:29-34; Lu 4:38-41)

¹⁴Khi Chúa Giê-xu đến nhà Phia-rơ, Ngài thấy bà mẹ vợ Phia-rơ đang lên cơn sốt. ¹⁵Ngài cầm tay bà, lập tức cơn sốt dứt. Bà liền đứng dậy và bắt đầu phục vụ Chúa Giê-xu.

¹⁶Chiều hôm ấy, người ta mang đến cho Ngài nhiều người bị quỷ ám. Ngài đuổi quỷ và chữa lành mọi người bệnh. ¹⁷Ngài làm những điều này để các lời nhà tiên tri Ê-sai đã nói trở thành sự thật:

“Ngài gánh những đau đớn của chúng ta, mang những bệnh tật của chúng ta.” Ê-sai 53:4

Nhiều người muốn theo Chúa Giê-xu

(Lu 9:57-62)

¹⁸Khi thấy đám đông vây quanh, Chúa Giê-xu liền bảo các môn đệ đi qua bờ hồ bên kia. ¹⁹Lúc ấy có một giáo sư luật đến thưa với Ngài, “Thưa thầy, thầy đi đâu tôi sẽ theo đó.”

²⁰Chúa Giê-xu bảo ông, “Chồn cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu.”

²¹Rồi người khác, một trong những môn đệ Chúa Giê-xu, thưa với Ngài, “Lạy Chúa, xin cho tôi chôn cha tôi trước đã.”

²²Nhưng Chúa Giê-xu bảo anh, “Hãy theo ta, để kẻ chết chôn kẻ chết.”

Chúa Giê-xu dẹp cơn bão

(Mác 4:35-41; Lu 8:22-25)

²³Chúa Giê-xu cùng các môn đệ bước vào thuyền. ²⁴Bỗng có cơn bão lớn nổi lên trên mặt hồ, sóng ào ạt tràn ngập thuyền nhưng Chúa Giê-xu đang ngủ. ²⁵Các môn đệ đến đánh thức Ngài dậy mà rằng, “Chúa ơi, cứu chúng con. Chúng ta sắp chết đuối hết!”

²⁶Chúa Giê-xu bảo họ, “Sao các con sợ? Các con kém đức tin quá!” Ngài liền đứng dậy ra lệnh cho sóng và gió. Biển trời lại trở nên yên lặng như tờ.

²⁷Các môn đệ vô cùng kinh ngạc bảo nhau, “Người này là ai mà đến sóng và gió cũng vâng lệnh?”

Chúa Giê-xu chữa lành hai người bị quỷ ám

(Mác 5:1-20; Lu 8:26-39)

²⁸Khi Chúa Giê-xu đến phía bờ hồ bên kia thuộc địa phận của dân Ga-đa-ren^a, có hai người bị quỷ ám đến gặp Ngài. Hai anh nầy ở trong các hang chôn người chết và rất nguy hiểm, nên không ai dám đi qua đường gần các hang ấy. ²⁹Họ la lớn, “Con Thượng Đế ơi, Ngài muốn làm gì chúng tôi đây? Có phải Ngài đến để hành hạ chúng tôi trước kỳ định không?”

³⁰Gần đó có một bầy heo đông đang ăn. ³¹Bọn quỷ van xin Chúa Giê-xu, “Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra khỏi mấy người nầy, xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo đi.”

³²Chúa Giê-xu ra lệnh, “Đi đi!” Lũ quỷ ra khỏi hai người và nhập vào bầy heo. Cả bầy lao xuống hồ, nhào vào hồ chết đuối hết. ³³Mấy chú chăn heo bỏ chạy vào tỉnh, thuật lại chuyện bầy heo và hai người bị quỷ ám cho mọi người nghe. ³⁴Thế là cả thành

^a8:28 Ga-đa-ren Do chữ Ga-đa-ra, một vùng nằm về phía Đông Nam hồ Ga-li-lê.

kéo ra gặp Chúa Giê-xu. Khi thấy Ngài, họ liền yêu cầu Ngài rời khỏi địa phận của họ.

Chúa Giê-xu chữa lành người bại

(Mác 2:1-12; Lu 5:17-26)

9¹Chúa Giê-xu bước xuống thuyền, qua bờ bên kia trở về thành của Ngài. ²Có mấy người mang đến cho Ngài một người bại nằm trên cáng. Khi Chúa Giê-xu thấy đức tin của họ, Ngài bảo người bại, “Anh ơi, hãy vững lòng! Tội anh được tha rồi.”

³Vài giáo sư luật ở đó nghĩ thầm, “Ông này ăn nói như thể mình là Trời vậy. Thật là phạm thượng*¹”

⁴Biết ý nghĩ họ, Ngài bảo, “Sao các người có ác tưởng đó? ⁵Hai điều này, điều nào dễ hơn, ‘Tội người được tha rồi,’ hay là bảo anh ta, ‘Hãy đứng dậy, bước đi’? ⁶Nhưng ta sẽ chứng tỏ cho các người thấy ta^a có quyền tha tội trên đất.” Chúa Giê-xu liền bảo người bại, “Anh hãy đứng dậy, cuộn chăn chiếu về nhà đi.” ⁷Người bại liền đứng phắt dậy đi về nhà. ⁸Dân chúng chứng kiến sự việc, vô cùng sửng sốt và ca ngợi Thượng Đế đã ban quyền phép ấy cho con người.

Chúa Giê-xu chọn Ma-thi-ơ

(Mác 2:13-17; Lu 5:27-32)

⁹Vừa rời nơi ấy, Chúa Giê-xu thấy một người tên Ma-thi-ơ đang ngồi nơi trạm thu thuế. Ngài bảo ông, “Hãy theo ta.” Ma-thi-ơ liền đứng dậy đi theo Ngài.

¹⁰Trong khi Chúa Giê-xu đang dùng bữa ở nhà Ma-thi-ơ, có nhiều nhân viên thu thuế và những kẻ xấu xa đến ăn chung với Ngài và các môn đệ. ¹¹Người Pha-ri-xi thấy vậy mới hỏi các môn đệ Ngài, “Tại sao thầy mấy anh ăn chung với bọn thu thuế và kẻ bất lương như thế?”

¹²Nghe vậy, Ngài bảo họ, “Người khỏe mạnh đâu cần bác sĩ, mà là người bệnh. ¹³Hãy đi học ý nghĩa câu này: ‘Ta muốn lòng nhân từ hơn là những sinh tế.’^b Ta đến không phải để mời gọi người tốt mà để mời gọi tội nhân.”

Môn đệ Chúa Giê-xu bị chỉ trích

(Mác 2:18-22; Lu 5:33-39)

¹⁴Lúc ấy có mấy môn đệ của Giăng* đến hỏi Chúa Giê-xu “Tại sao chúng tôi và người Pha-ri-xi thường nhịn ăn* còn các môn đệ thầy thì không?”

¹⁵Chúa Giê-xu đáp, “BẠN của CHÚ RỂ không thể buồn trong khi CHÚ RỂ còn ở với họ. Nhưng khi nào CHÚ RỂ được rước đi khỏi họ thì lúc ấy họ mới nhịn ăn.

¹⁶“Không ai dùng một miếng vải chưa bị co để vá một lỗ rách của cái áo cũ. Làm như thế miếng vá sẽ rút lại, xé lỗ rách thêm. ¹⁷Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ. Vì bầu sẽ nứt, rượu đổ ra hết, bầu cũng không còn. Người ta đổ rượu mới vào bình mới để giữ được cả hai.”

Chúa Giê-xu khiến em bé gái sống lại và chữa lành cho một thiếu phụ bị bệnh

(Mác 5:21-43; Lu 8:40-56)

¹⁸Trong khi Chúa Giê-xu đang nói thì có một người chủ hội đường đến gặp Ngài. Ông ta quỳ xuống trước mặt Ngài van xin, “Con gái tôi mới chết. Xin Ngài đến đặt tay trên nó để nó sống lại.”

¹⁹Chúa Giê-xu và các môn đệ đứng dậy cùng đi với ông chủ hội đường.

²⁰Bấy giờ có một thiếu phụ mắc bệnh xuất huyết đã mười hai năm đến phía sau Chúa Giê-xu và rờ gấu áo Ngài. ²¹Chị nghĩ thầm, “Nếu tôi chỉ cần rờ áo Ngài, chắc chắn tôi sẽ được lành.”

^a9:6 ta Hay Con Người.

^b9:13 ‘Ta muốn ... sinh tế’ Ô-sê 6:6.

²²Chúa Giê-xu quay lại thấy thiếu phụ liền bảo, “Chị ơi, hãy vững lòng. Chị được lành vì chị tin.” Ngay lúc đó thiếu phụ lành bệnh.

²³Chúa Giê-xu tiếp tục đi với người chủ hội đường, vào nhà ông ta. Đến nơi, Ngài thấy đoàn thợ kèn và nhiều người đang khóc lóc thảm thiết. ²⁴Ngài bảo, “Tránh ra chỗ khác. Em bé gái này không phải chết đâu, nó chỉ ngủ thôi.” Nhưng họ nhạo cười Ngài. ²⁵Sau khi đuổi mọi người ra khỏi nhà thì Chúa Giê-xu đi vào phòng em bé gái, cầm tay em thì em liền ngồi dậy. ²⁶Tin này được đồn ra khắp vùng quanh đó.

Chúa Giê-xu lại chữa lành nhiều người

²⁷Ngài đang rời nơi ấy thì có hai người mù theo sau. Họ kêu xin, “Con cháu Đa-vít ơi, xin thương xót chúng tôi!”

²⁸Sau khi Ngài vào nhà thì hai người mù cùng vào. Ngài hỏi họ, “Mấy anh tin rằng tôi có thể làm cho mấy anh sáng mắt phải không?” Họ đáp, “Thưa Chúa, dạ phải.”

²⁹Ngài liền rờ mắt họ và nói, “Vì hai anh tin ta có thể khiến các anh sáng mắt, nên điều đó sẽ thành sự thật.” ³⁰Hai người mù liền được sáng mắt. Chúa Giê-xu nghiêm cấm họ, “Không được nói cho ai biết chuyện này.” ³¹Nhưng hai người mù đi ra đồn tin về Chúa Giê-xu khắp cả miền ấy.

³²Khi hai người vừa ra đi thì người ta mang đến cho Ngài một người khác. Người này câm vì bị quỷ ám. ³³Sau khi Chúa Giê-xu đuổi quỷ ra thì anh nói được. Quần chúng rất kinh ngạc bảo nhau rằng, “Chúng ta chưa hề thấy phép lạ như thế này trong Ít-ra-en.”

³⁴Nhưng người Pha-ri-xi bảo, “Chúa quỷ ban quyền cho ông ta để đuổi quỷ đó thôi.”

Chúa Giê-xu đoán thương dân chúng

³⁵Chúa Giê-xu đi qua các thị trấn, làng mạc, dạy dỗ trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng về Nước Trời và chữa lành mọi thứ tật bệnh. ³⁶Khi thấy quần chúng, Ngài cảm thương họ vì họ hoang mang, bối rối, yếu đuối như chiên thiếu người chăn. ³⁷Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Đồng lúa rất được mùa mà thợ gặt thì thiếu. ³⁸Hãy cầu xin Chúa là chủ mùa gặt sai thêm người đến tiếp tay gặt hái.”^a

Chúa Giê-xu sai các sứ đồ đi

(Mác 3:13–19; 6:7–13; Lu 6:12–16; 9:1–6)

10 ¹Chúa Giê-xu gọi mười hai môn đệ lại, ban cho quyền đuổi tà ma và chữa lành mọi thứ tật bệnh. ²Đây là tên mười hai sứ đồ ấy: Xi-môn còn gọi là Phia-rơ, em là Anh-rê; Gia-cơ con trai Xê-bê-ê, em là Giảng; Phi-líp và Ba-thê-lê-mi; Thô-ma và Ma-thi-ơ, nhân viên thu thuế; Gia-cơ con A-phê, và Tha-đê; ⁴Xi-môn thuộc đảng Quá Khích và Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, người về sau phản bội Chúa Giê-xu.

⁵Chúa Giê-xu sai mười hai người ấy ra đi và dặn, “Đừng đến với dân ngoại quốc hay thành nào của dân Xa-ma-ri nhưng chỉ đi đến với dân Ít-ra-en mà thôi, vì họ như chiên đi lạc. ⁷Khi đi ra hãy rao giảng như sau, ‘Nước thiên đàng gần đến rồi.’ ⁸Hãy chữa lành người đau, khiến kẻ chết sống lại, chữa trị cho những ai mắc bệnh cùi và đuổi quỷ ra khỏi kẻ bị ám. Ta đã cho không các con quyền này thì các con cũng hãy giúp không cho người khác. ⁹Đừng mang tiền theo, dù vàng, bạc hay đồng. ¹⁰Đừng mang bao, áo quần dư, dép

^a9:38 “Đồng lúa rất được mùa ... gặt hái”

Như nông gia sai người làm công vào ruộng gặt lúa, Chúa Giê-xu sai các môn đệ đưa dắt người ta về với Thượng Đế.

hoặc gây. Người làm việc đáng được tiền công.

¹¹“Khi các con vào thành hay thị trấn nào thì hãy tìm người hiếu khách mà cứ ngụ cho đến khi ra đi. ¹²Khi bước vào nhà họ thì nói, ‘Cầu bình an cho nhà này.’ ¹³Nếu chủ nhân nhà ấy tiếp đón các con, thì sự bình an sẽ ở lại trong nhà đó. Còn nếu họ không chịu tiếp đón, thì hãy lấy lại lời chúc. ¹⁴Nếu nhà hoặc thành nào từ chối không chịu tiếp đón hoặc nghe các con, thì hãy rời nơi ấy và phủi bụi dính nơi chân mình.^a ¹⁵Ta bảo thật, đến Ngày Xét Xử, hai thành Xô-đôm và Gô-mô-rơ* còn chịu phạt nặng hơn thành ấy.

Chúa Giê-xu dặn trước các môn đệ

(Mác 13:9–13; Lu 21:12–17)

¹⁶“Các con nghe đây! Ta sai các con ra đi chẳng khác nào chiên vào giữa bầy muông sói. Vì vậy, hãy khôn khéo như rắn và hiền hòa như chim bồ câu. ¹⁷Hãy thận trọng về người ta, vì họ sẽ bắt và giải các con đến trước tòa án, đánh đòn các con trong các hội đường. ¹⁸Vì ta mà các con sẽ bị đưa ra trước các quan tổng đốc, các vua, để làm chứng về ta trước mặt họ và các dân ngoại quốc. ¹⁹Khi các con bị bắt, đừng lo sẽ phải nói gì hoặc nói thế nào. Lúc ấy những gì cần phải nói sẽ được ban cho các con. ²⁰Thật ra không phải các con nói nữa, mà Thánh Linh của Cha nói qua các con.

²¹“Anh sẽ làm cho em bị giết, cha mẹ sẽ chống nghịch con cái và làm cho chúng bị giết. Con cái sẽ chống nghịch cha mẹ làm cho cha mẹ phải chết.

^a**10:14** *phủi bụi dính nơi chân mình* Một dấu hiệu cảnh cáo, chứng tỏ rằng các môn đệ gạt bỏ những người này.

²²Mọi người sẽ ghét các con vì các con theo ta; nhưng ai giữ vững đức tin cho đến cuối cùng sẽ được cứu. ²³Khi các con bị ngược đãi ở một thành nào, thì hãy trốn qua thành khác. Ta bảo thật, trước khi các con đi qua hết các thị trấn Ít-ra-en thì Con Người* đã đến rồi.

²⁴“Trò không hơn thầy, tớ không hơn chủ. ²⁵Trò được như thầy, tớ được như chủ là đủ tốt rồi. Nếu chủ nhà mà còn bị gọi là Bê-ên-xê-bun thì huống hồ những người khác trong gia đình còn bị gọi là gì nữa!

Nên sợ Thượng Đế, đừng sợ người ta

(Lu 12:2–7)

²⁶“Cho nên đừng sợ người ta, vì chẳng có gì giấu kín mà không bị phơi bày. Mọi việc kín đáo rồi cũng bị lộ ra hết. ²⁷Ta bảo các con những điều này trong bóng tối, nhưng ta muốn các con nói ra trong ánh sáng. Những gì các con nghe thì thầm bên tai, hãy rao to trên nóc nhà. ²⁸Đừng sợ kẻ giết thể xác mà không thể giết linh hồn. Các con chỉ nên sợ Đấng có thể tiêu hủy cả hồn lẫn xác trong hỏa ngục. ²⁹Hai con chim sẻ chỉ đáng giá một đồng, tuy nhiên chẳng một con nào rơi xuống đất nếu Cha các con không cho phép. ³⁰Thượng Đế còn biết trên đầu các con có bao nhiêu sợi tóc. ³¹Cho nên, đừng sợ! Các con quý giá hơn chim sẻ nhiều.

Hãy nói cho người khác biết

đức tin của các con

(Lu 12:8–9)

³²“Ai công khai xưng nhận rằng họ tin ta trước mặt người khác, thì ta cũng sẽ công khai nhận người đó thuộc về ta trước mặt Cha ta trên trời. ³³Nhưng ai đứng trước mặt người khác mà bảo rằng họ không tin ta, thì trước mặt Cha ta trên trời ta cũng sẽ bảo rằng người đó không thuộc về ta.

Có thể gặp khó khăn vì theo Chúa Giê-xu*(Lu 12:51–53; 14:26–27)*

³⁴“Đừng tưởng ta đến để mang hòa bình cho thế gian. Ta đến không phải để mang hòa bình mà là mang gươm giáo. ³⁵Ta đến để làm cho

‘con trai nghịch cha,
con gái nghịch mẹ,
con dâu nghịch mẹ chồng.

³⁶ và người ta có kẻ thù
là thân nhân trong nhà.’ *Mi-ca 7:6*

³⁷“Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không xứng đáng làm môn đệ ta. Ai yêu con trai con gái hơn ta cũng không đáng làm môn đệ ta. ³⁸Ai không bằng lòng vác cây thập tự theo ta cũng không xứng đáng cho ta. ³⁹Ai cố bám lấy sự sống, sẽ đánh mất sự sống thật. Nhưng ai hi sinh mạng sống vì ta sẽ nhận được sự sống thật.

**Thượng Đế sẽ ban thưởng lành
cho người tiếp đón chúng ta***(Mác 9:41)*

⁴⁰“Ai tiếp nhận các con tức là tiếp nhận ta, còn ai tiếp nhận ta tức là tiếp nhận Đấng đã sai ta đến. ⁴¹Ai gặp và tiếp đón một nhà tiên tri, vì người ấy nói thay cho Chúa, sẽ nhận được cùng phần thưởng như nhà tiên tri. Còn ai đón tiếp người nhân đức, vì người ấy đại diện cho Chúa, sẽ được phần thưởng của người nhân đức. ⁴²Ai cho một trong những trẻ nhỏ này một ly nước lạnh, vì chúng là môn đệ ta, sẽ nhận được phần thưởng.”

Chúa Giê-xu và Giăng Báp-tít*(Lu 7:18–35)*

11 Sau khi dạy dỗ xong những điều ấy cho mười hai môn đệ, Chúa Giê-xu rời nơi đó đi đến các thị trấn miền Ga-li-lê để giảng dạy.

²Giăng Báp-tít đang ngồi tù. Khi nghe thuật lại những gì Chúa Giê-xu

đang làm, ông liền sai mấy môn đệ đến hỏi Ngài, ³“Thầy có phải là Đấng phải đến hay chúng tôi phải chờ Đấng khác?”

⁴Chúa Giê-xu bảo họ, “Về thuật lại cho Giăng những gì các anh nghe và thấy: ⁵Kẻ mù được sáng mắt, kẻ què đi được, người mắc bệnh cùi được chữa lành. Kẻ điếc nghe được, người chết sống lại và Tin Mừng được giảng ra cho kẻ nghèo. ⁶Phúc cho người nào không nao núng trong đức tin vì ta.”

⁷Khi các môn đệ Giăng vừa ra về, Chúa Giê-xu mới bắt đầu nói chuyện với dân chúng về Giăng. Ngài hỏi, “Các ông bà đi ra đồng hoang để xem gì? Có phải xem cọng sậy^a bị gió thổi không? ⁸Các ông bà còn xem gì nữa? Có phải xem người mặc áo quần sang trọng không? Không, vì những người mặc áo quần sang trọng thì ở trong cung vua. ⁹Vậy tại sao các ông bà đi ra xem? Có phải xem nhà tiên tri không? Đúng vậy, ta bảo các ông bà, vai trò của Giăng còn hơn nhà tiên tri nữa. ¹⁰Chính về người ấy mà có lời viết:

‘Ta sẽ sai sứ giả đi trước con,
để chuẩn bị đường cho con.’

Ma-la-chi 3:1

¹¹“Ta bảo thật, trong số những người sinh ra trên đời chưa có ai lớn hơn Giăng Báp-tít, nhưng trên Nước Trời, người thấp kém nhất còn lớn hơn cả Giăng nữa. ¹²Từ khi Giăng đến cho tới bây giờ, nước thiên đàng phát triển mạnh nên nhiều người tìm cách dùng bạo lực chiếm lấy. ¹³Tất cả những lời tiên tri và luật pháp Mô-se đều ghi chép những sự việc xảy ra cho tới khi

^a**11:7 cọng sậy** Nghĩa là Giăng không phải là người bình thường hoặc yếu ớt như cây sậy bị gió thổi.

Giăng đến. ¹⁴Nếu các ông bà tin lời các vị ấy, thì Giăng chính là Ê-li, người mà họ nói là sẽ đến. ¹⁵Ai nghe được, hãy lắng nghe cho kỹ.

¹⁶“Ta phải mô tả thế nào về những người ở thời đại này? Họ giống ai? Họ giống mấy đứa trẻ ngồi nơi phố chợ gọi nhau rằng,

¹⁷ ‘Chúng tao đã chơi nhạc mà tụi bay không chịu nhảy múa;
chúng tao đã hát bài buồn
mà chúng bay không chịu
than khóc.’

¹⁸Giăng đến, không ăn uống như những người khác thì người ta bảo, ‘Ông ta bị quỷ ám.’ ¹⁹Con Người đến, ăn và uống thì người ta nói, ‘Xem kìa! Ông ta ăn nhậu quá mức lại còn kết bạn với bọn thu thuế và kẻ xấu xa.’ Nhưng sự khôn ngoan phải được minh chứng rằng đúng bằng việc làm của nó.

Chúa Giê-xu cảnh cáo những người không tin
(Lu 10:13–15)

²⁰“Rồi Chúa Giê-xu quở trách những thành mà Ngài đã làm phép lạ nhiều nhất vì họ không ăn năn hoặc từ bỏ tội lỗi. ²¹Ngài quở, “Khốn cho người, thành Cô-ra-xin*! Khốn cho người, thành Bết-xai-đa*! Vì nếu những phép lạ ta đã làm giữa các người mà được làm ở các thành Tia và Xi-đôn* thì dân cư ở đó đã ăn năn từ lâu rồi. Họ chắc chắn đã mặc vải xô và rắc tro lên người để chứng tỏ thực sự hối hận. ²²Ta bảo người, đến Ngày Xét Xử, hai thành Tia và Xi-đôn sẽ chịu phạt nặng hơn người. ²³Còn người, thành Ca-bê-nam*, người được nâng lên đến tận trời sao? Không, người sẽ bị ném xuống âm phủ^a. Nếu

những phép lạ ta đã làm giữa người mà được đem làm ở Xô-đôm* thì dân chúng ở đó chắc chắn đã từ bỏ tội lỗi và có lẽ thành ấy vẫn còn đến ngày nay. ²⁴Ta bảo cho người biết, đến Ngày Xét Xử, thành Xô-đôm còn chịu phạt nặng hơn người.”

**Chúa Giê-xu hứa ban cho
dân chúng sự yên nghỉ**
(Lu 10:21–22)

²⁵Lúc đó Chúa Giê-xu nói, “Lạy Cha là Chúa của trời đất, con tạ ơn Cha vì Ngài đã giấu những điều này khỏi những người khôn ngoan thông sáng mà tỏ ra cho những kẻ có lòng đơn sơ như trẻ thơ. ²⁶Thưa Cha, đó là điều Cha muốn.

²⁷“Cha ta đã giao mọi sự cho Con. Không ai biết Con ngoại trừ Cha, cũng không ai biết Cha ngoại trừ Con và những người nào Con muốn cho biết.

²⁸“Hỡi những ai mệt mỏi và nặng gánh, hãy đến cùng ta. Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi. ²⁹Hãy nhận lời dạy dỗ^b của ta và học theo ta vì ta hiền hòa và khiêm nhường, các người sẽ tìm được sự thanh thoi cho đời sống. ³⁰Lời dạy của ta dễ chấp-nhận; gánh ta giao cho các người rất nhẹ nhàng.”

Chúa Giê-xu là Chúa ngày Sa-bát
(Mác 2:23–28; Lu 6:1–5)

12 ¹Lúc ấy vào ngày Sa-bát Chúa Giê-xu đang đi ngang qua một đồng lúa. Các môn đệ Ngài đói nên hái bông lúa vò đi mà ăn. ²Những người Pha-ri-xi thấy vậy mới nói với Ngài rằng, “Xem kìa! Các môn đệ thầy làm điều trái phép trong ngày Sa-bát.”

³Chúa Giê-xu đáp, “Thế là các ông chưa đọc về chuyện vua Đa-vít và những bạn đồng hành làm khi bị đói sao? ⁴Vua vào đền thờ Thượng Đế cùng với mấy

^a11:23 âm phủ Hay “ha-de,” nơi người chết ở.

^b11:29 dạy dỗ Nguyên văn ‘ách.’

bạn đồng hành, lấy bánh thánh đã dâng cho Chúa mà ăn, loại bánh mà chỉ có các thầy tế lễ mới được phép ăn thôi. ⁵Còn các ông chắc cũng chưa đọc về luật Mô-se nói rằng vào ngày Sa-bát, các thầy tế lễ tuy phục vụ trong đền thờ, tức là phạm luật của ngày ấy, nhưng không phải tội sao? ⁶Ta bảo cho các ông biết là ở đây có một Đấng lớn hơn đền thờ. ⁷Thánh Kinh viết, ‘Ta muốn lòng nhân từ hơn sinh tế.’^a Các ông chẳng hiểu những lời này nghĩa gì. Nếu các ông hiểu ý nghĩa câu ấy thì các ông sẽ không lên án những kẻ không làm điều gì sai.

⁸“Vì Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.”

Chúa Giê-xu chữa lành bàn tay một bệnh nhân
(Mác 3:1-6; Lu 6:6-11)

⁹Chúa Giê-xu rời nơi ấy đi vào hội đường. ¹⁰Ở đó có một người bị liệt tay. Vì muốn tìm dịp để tố cáo Ngài, nên họ hỏi, “Có được phép chữa bệnh trong ngày Sa-bát không?”^b

¹¹Chúa Giê-xu đáp, “Nếu các ông có một con chiên rơi xuống hố trong ngày Sa-bát thì các ông có kéo nó lên liền không? ¹²Dĩ nhiên con người ta quý hơn chiên nhiều, cho nên trong ngày Sa-bát được phép làm việc thiện.”

¹³Rồi Chúa Giê-xu bảo người liệt tay, “Giơ tay anh ra.” Anh giơ tay ra thì tay được lành lặn giống như tay kia. ¹⁴Nhưng các người Pha-ri-xi đi ra bàn mưu giết Chúa Giê-xu.

**Chúa Giê-xu là đấng tỏ
được Thượng Đế chọn lựa**

¹⁵Biết âm mưu của người Pha-ri-xi nên Ngài rời nơi ấy. Nhiều người đi theo và Ngài chữa lành cho những

^a12:7 ‘Ta muốn ... sinh tế’ Ô-sê 6:6. ^b12:10 ‘Có được ... Sa-bát không?’ Luật Do-thái cấm làm việc trong ngày Sa-bát.

người bệnh. ¹⁶Nhưng Ngài không cho phép họ nói với người khác biết Ngài là ai. ¹⁷Ngài làm như thế để những lời mà nhà tiên tri Ê-sai đã viết, trở thành sự thật:

¹⁸“Nầy đây tớ ta là kẻ ta đã chọn.
Ta yêu người và rất vừa lòng
về người.

Ta sẽ đặt thân ta trên người,
người sẽ rao công lý ta cho
mọi người.

¹⁹Người không biện luận cũng không
kêu la;
không ai nghe tiếng người
ngoài phố.

²⁰Người sẽ không bề cọng sậy bị đập
hoặc thổi tắt ngọn đèn leo lét,
đến khi người khiến cho công lý
đắc thắng.

²¹ Các dân ngoại quốc sẽ tìm được hi
vọng trong người.” Ê-sai 42:1-4

Quyền năng Chúa Giê-xu đến từ Thượng Đế
(Mác 3:20-30; Lu 11:14-23; 12:10)

²²Lúc ấy người ta mang đến cho Ngài một người vừa mù vừa câm vì bị tà ma ám. Chúa Giê-xu chữa lành khiến cho anh thấy và nói được. ²³Dân chúng vô cùng kinh ngạc bảo nhau, “Rất có thể người này là con Đa-vít không chừng!”

²⁴Các người Pha-ri-xi nghe vậy mới bảo, “Ông Giê-xu chỉ giỏi lấy quyền Bê-ên-xê-bun là chúa quỷ mà đuổi quỷ đó thôi.”

²⁵Biết ý nghĩ của họ nên Ngài nói, “Nước nào tự chia rẽ sẽ bị tiêu diệt. Thành nào hoặc gia đình nào tự phân hóa thì không thể tồn tại được. ²⁶Nếu Sa-tăng đuổi quỷ Sa-tăng tức nó tự chia xé, nước nó không thể nào còn được. ²⁷Các người bảo ta dùng quyền của Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ. Nếu thế thì những người trong các người dùng quyền gì để đuổi quỷ? Cho nên

họ sẽ kết án các người. ²⁸Nhưng nếu ta dùng quyền Thánh Linh của Thượng Đế để đuổi quỷ thì Nước Trời đã đến cùng các người.

²⁹“Ai muốn ập vào nhà một người lực lưỡng để đoạt của thì trước hết phải trói người đó lại đã. Sau mới cướp của trong nhà được.

³⁰“Ai không đứng về phía ta là nghịch với ta. Ai không hợp tác với ta là chống lại ta. ³¹Ta bảo cho các người biết, ai phạm tội với Thượng Đế có thể được tha thứ nhưng ai phạm tội hay sỉ nhục Thánh Linh sẽ không bao giờ được tha đâu. ³²Ai nói phạm đến Con Người có thể được tha nhưng người nào nói phạm đến Thánh Linh sẽ không bao giờ được tha, dù đời này cho đến đời sau cũng thế.

**Người ta biết các người
bằng lời nói của các người**

(Lu 6:43–45)

³³“Nếu muốn có trái tốt phải có cây tốt. Cây xấu sinh trái xấu. Xem trái thì biết cây. ³⁴Này dòng dõi rắn độc kia! Các người vốn ác làm sao nói được điều tốt? Miệng nói ra những điều chất chứa trong lòng. ³⁵Người thiện chứa điều thiện trong lòng nên nói ra điều thiện. Nhưng kẻ ác chứa điều ác trong lòng nên nói ra điều ác. ³⁶Ta bảo cho các người biết là đến Ngày Xét Xử ai nấy phải trả lời về những lời nói bừa bãi của mình. ³⁷Những lời các người nói ra sẽ được dùng để xét xử các người. Một số lời nói các người sẽ chứng tỏ các người vô tội, một số lời nói sẽ buộc tội các người.”

Dân chúng xin một phép lạ

(Mác 8:11–12; Lu 11:29–32)

³⁸Sau đó có một số người Pha-ri-xi và giáo sư luật thưa với Ngài rằng,

“Thưa thầy, chúng tôi muốn được xem một phép lạ.”

³⁹Chúa Giê-xu đáp, “Những người tội lỗi gian ác mới đòi xem phép lạ. Sẽ không có phép lạ nào được làm ra cho họ ngoại trừ phép lạ của nhà tiên tri Giô-na. ⁴⁰Giô-na ở trong bụng con cá lớn ba ngày ba đêm; cũng thế Con Người* sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm. ⁴¹Đến Ngày Xét Xử dân cư thành Ni-ni-ve^a sẽ đứng lên kết án các người là người đang sống ở thời đại này. Vì khi Giô-na rao giảng thì họ ăn năn hối hận. Mà ta bảo, tại đây có một Đấng còn lớn hơn Giô-na nữa. ⁴²Đến Ngày Xét Xử, Nữ hoàng Nam Phương^b sẽ đứng lên kết án các người là người đang sống ở thời đại này, vì bà ấy đến từ một xứ rất xa để nghe lời dạy dỗ khôn ngoan của Sô-lô-môn. Nhưng ta bảo, tại đây có một Đấng còn lớn hơn Sô-lô-môn nữa.

Người ở thời đại này rất gian ác

(Lu 11:24–26)

⁴³“Khi một ác quỷ ra khỏi một người, nó đi rảo qua các nơi khô khan kiếm chỗ nghỉ nhưng kiếm không được. ⁴⁴Nó tự nhủ, ‘Ta sẽ trở lại nhà ta vừa mới ra đi.’ Khi về thì nó thấy nhà trống trải, quét dọn sạch sẽ, ngăn nắp. ⁴⁵Nó liền đi ra rủ thêm bảy quỷ khác còn ác hơn nó nữa, đến ở trong nhà đó. Cho nên tình cảnh người ấy sau này còn khốn đốn hơn trước. Những người ác đang sống ở thời đại này cũng gặp số phận như thế.”

^a12:41 Ni-ni-ve Thành phố được Giô-na rao giảng để cảnh cáo tội lỗi dân chúng. Xem thêm Giô-na 3. ^b12:42 Nữ hoàng Nam Phương Nữ hoàng nước Sê-ba. Bà đi cả ngàn dặm để học sự khôn ngoan của Thượng Đế qua Sô-lô-môn. Xem thêm II Các Vua 10:1–13.

Gia đình thật của Chúa Giê-xu*(Mác 3:31–35; Lu 8:19–21)*

⁴⁶Trong khi Chúa Giê-xu đang dạy dỗ dân chúng thì mẹ và anh em Ngài đến đứng bên ngoài, tìm cách vào để nói chuyện với Ngài. ⁴⁷Có người thưa, “Mẹ và anh em thầy đang đứng ở ngoài muốn nói chuyện với thầy kia.”

⁴⁸Chúa Giê-xu đáp, “Ai là mẹ ta? Ai là anh em ta?” ⁴⁹Rồi Ngài chỉ các môn đệ và bảo, “Đây là mẹ và anh em ta. ⁵⁰Mẹ và anh chị em thật của ta là những người làm theo ý muốn Cha ta trên thiên đàng.”

Ngụ ngôn về gieo giống*(Mác 4:1–9; Lu 8:4–8)*

13 ¹Cùng hôm ấy Chúa Giê-xu đi ra khỏi nhà, ngồi bên bờ hồ. ²Dân chúng tụ tập quanh Ngài rất đông nên Ngài xuống thuyền ngồi, còn dân chúng thì đứng trên bờ. ³Chúa Giê-xu dùng ngụ ngôn dạy họ nhiều điều. Ngài kể: “Có một nông gia kia đi ra gieo giống. ⁴Trong khi gieo, một số hạt rơi bên đường đi, chim đáp xuống ăn hết. ⁵Một số rơi trên đất đá, có rất ít đất thịt. Hạt giống ấy mọc lên mau vì có ít đất cạn. ⁶Nhưng khi mặt trời mọc lên thì cây non chết héo vì rễ không sâu. ⁷Một số hạt rơi vào đám cỏ gai, gai mọc lên chen ép cây non. ⁸Một số hạt rơi trên đất tốt, mọc lên và sinh hoa quả nhiều. Có cây ra một trăm hạt, có cây sinh ra sáu chục, có cây sinh ra ba chục. ⁹Ai có tai để nghe, hãy nghe cho kỹ.”

Tại sao Chúa Giê-xu dùng ngụ ngôn để dạy*(Mác 4:10–12; Lu 8:9–10)*

¹⁰Các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu, “Sao Thầy dùng ngụ ngôn để dạy dân chúng?”

¹¹Ngài đáp, “Các con đã được đặc ân để hiểu biết những điều bí ẩn về Nước

Trời nhưng những người khác thì không được đặc ân ấy. ¹²Ai có trí hiểu sẽ được cho thêm để họ có dư, nhưng ai không hiểu biết thì sẽ bị lấy luôn những gì họ có nữa. ¹³Ta dùng ngụ ngôn để dạy họ vì họ nhìn mà không thấy, nghe mà không hiểu. ¹⁴Như thế để lời nhà tiên tri Ê-sai đã viết về họ được thành tựu:

‘Các người sẽ nghe đi nghe lại,
mà không hiểu gì.

Các người sẽ nhìn đi nhìn lại
mà không thấy gì.

¹⁵ Vì trí óc dân này
đã trở nên ương ngạnh.

Họ bịt tai không muốn nghe,
nhắm mắt không muốn thấy.

Vì nếu mắt họ thấy được,
tai họ nghe được,
trí họ sẽ hiểu.

Rồi họ sẽ trở lại với ta
để được chữa lành chăng.’

Ê-sai 6:9–10

¹⁶Nhưng các con có phúc vì mắt các con thấy được, tai các con nghe được. ¹⁷Ta bảo thật, nhiều nhà tiên tri và những người nhân đức muốn thấy điều các con hiện đang thấy, nhưng không được. Họ muốn nghe điều các con hiện đang nghe cũng không được.

Chúa Giê-xu giải thích ngụ ngôn về gieo giống*(Mác 4:13–20; Lu 8:11–15)*

¹⁸“Các con hãy nghe ý nghĩa của ngụ ngôn về nông gia. ¹⁹Hạt giống rơi bên đường đi nghĩa là gì? Hạt ấy như người nghe dạy về nước thiên đàng mà không hiểu. Kể Ác liên đến cướp lấy hạt đã trồng trong lòng họ. ²⁰Còn về hạt giống rơi nhằm chỗ đất đá thì sao? Hạt ấy giống như người nghe lời dạy liên vui nhận. ²¹Nhưng người ấy không để lời dạy ăn sâu vào trong lòng. Chỉ giữ một thời gian ngắn thôi. Khi khó khăn và

bạo hành xảy đến do lời dạy thì họ liền bỏ cuộc. ²²Còn hạt giống rơi nhằm cỏ gai nghĩa là gì? Hạt ấy giống như người nghe đạo nhưng lại để những lo âu đời nầy và cám dỗ của giàu sang khiến lời dạy không nảy nở được. Vì thế lời dạy không thể kết quả^a trong đời sống người ấy. ²³Còn về hạt giống rơi trên đất tốt là gì? Hạt ấy giống như người nghe đạo và hiểu nên kết quả, một ra một trăm, sáu chục hoặc ba chục.”

Ngụ ngôn về lúa mì và cỏ dại

²⁴Chúa Giê-xu lại kể một ngụ ngôn khác: “Nước Trời giống như người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. ²⁵Đêm ấy, trong khi mọi người đang ngủ, thì kẻ thù đến gieo cỏ dại giữa đám lúa mì rồi bỏ đi. ²⁶Khi lúa mì nảy mầm và bắt đầu sinh hạt, thì cỏ dại cũng xuất hiện. ²⁷Các đầy tớ đến hỏi, ‘Chủ đã gieo giống tốt trong ruộng phải không? Thế cỏ dại ở đâu mà ra?’

²⁸“Người ấy đáp, ‘Kẻ thù đã làm chuyện ấy.’

“Các đầy tớ hỏi, ‘VẬY CHỦ CÓ MUỐN CHÚNG TÔI ĐI NHỎ HẾT CỎ DẠI LÊN KHÔNG?’

²⁹“Người chủ đáp, ‘ĐỪNG. Vì khi các người nhỏ cỏ dại rất có thể các người vô tình nhỏ luôn lúa mì. ³⁰Hãy để cỏ dại và lúa mì cùng lớn lên cho đến mùa gặt. Lúc ấy ta sẽ bảo mấy người làm công, Hãy nhổ hết cỏ dại trước, bó lại rồi đốt đi. Sau mới gặt hết lúa mì mang vào kho ta.’”

Ngụ ngôn về hạt cải và men

(Mác 4:30–34; Lu 13:18–21)

³¹Chúa Giê-xu lại kể một ngụ ngôn nữa: “Nước Trời giống như một hạt cải mà người kia trồng trong ruộng. ³²Hạt đó nhỏ nhất trong các hạt giống, nhưng

^a13:22 kết quả Nghĩa là đời sống sinh ra những việc lành theo Thượng Đế muốn.

khi mọc lên nó trở thành một trong những cây lớn nhất trong vườn. Cây đó lớn và sum suê đến nỗi chim trời làm ổ trong nhánh nó được.”

³³Ngài kể tiếp một ngụ ngôn nữa: “Nước Trời giống như men mà người đàn bà nọ trộn trong một thau bột lớn cho đến chừng cả đồng bột đều dậy lên.”

³⁴Chúa Giê-xu dùng ngụ ngôn để dạy dỗ dân chúng; Ngài luôn luôn dùng ngụ ngôn để dạy họ. ³⁵Đúng như lời nhà tiên tri đã nói:

“Ta sẽ dùng ngụ ngôn;

Ta sẽ thuật ra những điều bí mật từ thuở trời đất được dựng nên.”

Thi thiên 78:2

Chúa Giê-xu giải thích ngụ ngôn về cỏ dại

³⁶Chúa Giê-xu rời quần chúng đi vào nhà. Các môn đệ đến hỏi Ngài, “Xin Thầy giải thích cho chúng con ý nghĩa về ngụ ngôn cỏ dại trong ruộng.”

³⁷Chúa Giê-xu đáp, “Người gieo giống tốt trong ruộng là Con Người*.³⁸Ruộng là thế gian, và giống tốt là tất cả những con cái của Thượng Đế thuộc về nước thiên đàng. Cỏ dại là những người của Kẻ Ác. ³⁹Còn kẻ thù gieo cỏ dại là ma quỷ. Mùa gặt là ngày tận thế, những thợ gặt là các thiên sứ.

⁴⁰“Cỏ dại bị nhổ lên để đốt trong lửa ra sao thì ngày tận thế cũng như vậy. ⁴¹Con Người sẽ sai các thiên sứ Ngài gom lại, từ trong nước Ngài, những người gây ra tội lỗi và những kẻ làm ác. ⁴²Các thiên sứ sẽ ném họ vào lò lửa hực, nơi đó họ sẽ khóc lóc và nghiến răng vì đau đớn. ⁴³Lúc bấy giờ người nhân đức sẽ sáng chói như mặt trời trong nước của Cha mình. Ai có tai để nghe, hãy nghe cho kỹ.

Ngụ ngôn về kho báu và viên ngọc trai

⁴⁴“Nước Trời giống như một kho báu chôn trong một thửa ruộng. Một

hôm có người tìm được liền giấu lại trong ruộng. Anh mừng quá liền về nhà bán hết tài sản để mua thửa ruộng đó.

⁴⁵“Nước Trời cũng giống như một thương gia kia đi tìm viên ngọc trai quý. ⁴⁶Khi tìm được rồi, liền về bán hết tài sản để lấy tiền mua viên ngọc trai ấy.

Ngụ ngôn về lưới cá

⁴⁷“Nước Trời giống như lưới thả xuống hồ bắt đủ mọi thứ cá. ⁴⁸Khi lưới đầy rồi thì người đánh cá kéo lên bờ. Họ ngồi lại lựa cá tốt bỏ vào giỏ còn cá xấu thì ném đi. ⁴⁹Ngày tận thế cũng như vậy. Các thiên sứ sẽ đến phân chia kẻ ác và người thiện ra. ⁵⁰Các thiên sứ sẽ ném những kẻ ác vào lò lửa hực nơi có khóc lóc và nghiến răng vì đau đớn.”

⁵¹Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Các con có hiểu mọi điều này không?”

Họ thưa, “Dạ hiểu.”

⁵²Rồi Ngài bảo họ, “Giáo sư luật nào được dạy về Nước Trời cũng giống như một chủ nhà kia đem hết những đồ mới và cũ đã để dành lâu năm ra ngoài.”

Chúa Giê-xu về thăm quê

(Mác 6:1–6; Lu 4:16–30)

⁵³Sau khi Chúa Giê-xu dạy xong thì Ngài rời nơi đó ⁵⁴trở về quê quán và dạy dỗ trong hội đường. Dân chúng rất kinh ngạc. Họ hỏi nhau, “Ông này học khôn ở đâu và lấy quyền nào mà làm những phép lạ này? ⁵⁵Ông ta có phải là thợ mộc không? Có phải mẹ ông là Ma-ri và anh em ông là Gia-cơ, Giô-xép, Xi-môn và Giu-đa không? ⁵⁶Có phải các chị em ông ta đang sống ở giữa chúng ta đây sao? Ông ta lấy quyền phép ở đâu mà làm được những điều này?” ⁵⁷Nên họ ngăn ngại không tin Ngài.

Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Nhà tiên tri nào cũng được khấp nơi tôn

trọng, chỉ trừ tại quê quán và gia đình mình mà thôi.”

⁵⁸Ở đó Ngài không làm nhiều phép lạ vì họ chẳng có lòng tin.

Trường hợp Giăng Báp-tít bị giết

(Mác 6:14–29; Lu 9:7–9)

14 ¹Lúc ấy, vua Hê-rốt đang cai trị miền Ga-li-lê, nghe tin đồn về Chúa Giê-xu. ²Ông bảo các đầy tớ hầu cận, “Giê-xu này là Giăng Báp-tít sống lại từ kẻ chết nên mới có thể làm nhiều phép lạ như thế.”

³Trước đó ít lâu, Hê-rốt bắt trói Giăng, tống giam vào ngục. Hê-rốt làm như thế là vì Hê-rô-đia, người trước kia vốn là vợ Phi-líp, em Hê-rốt. ⁴Giăng có can ngăn Hê-rốt rằng, “Lấy Hê-rô-đia là không hợp pháp.” ⁵Hê-rốt muốn giết Giăng nhưng sợ dân chúng vì ai nấy đều tin rằng Giăng là nhà tiên tri.

⁶Nhân dịp sinh nhật Hê-rốt, con gái Hê-rô-đia vào nhảy múa cho Hê-rốt và các quan khách xem, vua rất thích. ⁷Nên Hê-rốt thề hứa sẽ cho cô gái bất cứ điều gì cô ta xin. ⁸Hê-rô-đia xúi con gái phải xin cái gì. Cô gái vào thưa với Hê-rốt, “Cho con xin cái đầu Giăng Báp-tít để trên mâm tại đây.” ⁹Hê-rốt rất buồn, nhưng vì lỡ hứa rồi, mọi quan khách đều nghe nên Hê-rốt truyền lệnh làm theo điều cô gái xin. ¹⁰Vua sai lính vào ngục chém đầu Giăng. ¹¹Rồi lính để trên mâm mang vào cho cô gái, cô gái mang đưa cho mẹ. ¹²Các môn đệ Giăng đến lấy xác ông đem chôn rồi đi báo tin cho Chúa Giê-xu.

Hơn năm ngàn người được thết đãi

(Mác 6:30–44; Lu 9:10–17; Gi 6:1–14)

¹³Sau khi nghe tin về việc Giăng thì Chúa Giê-xu xuống thuyền rời nơi ấy đi đến chỗ vắng vẻ một mình. Nhưng dân chúng từ các tỉnh quanh đó nghe tin liền đi tìm Ngài. ¹⁴Khi đến nơi, Ngài

thấy một đám đông đang chờ. Ngài cảm thương họ và chữa lành những kẻ đau.

¹⁵Chiều xuống, các môn đệ đến thưa với Ngài, “Chỗ này hẻo lánh và cũng đã xế chiều rồi nên xin thầy cho họ về để họ đi vào các làng mạc gần đây mua thức ăn.”

¹⁶Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Họ không cần phải đi đâu cả. Các con phải cho họ ăn.”

¹⁷Họ thưa, “Chúng con chỉ có năm ổ bánh và hai con cá thôi.”

¹⁸Ngài bảo, “Mang bánh và cá lại đây cho ta.” ¹⁹Rồi Ngài bảo dân chúng ngồi xuống trên cỏ. Ngài cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn Thượng Đế, xong chia bánh ra trao cho các môn đệ để phát cho dân chúng. ²⁰Ai nấy ăn no nê. Sau đó các môn đệ lượm lại được mười hai giỏ thức ăn thừa. ²¹Nếu không tính đàn bà và trẻ con thì có khoảng năm ngàn đàn ông ăn bữa ấy.

Chúa Giê-xu đi trên mặt nước

(Mác 6:45–52; Gi 6:16–21)

²²Sau đó Ngài liền bảo các môn đệ xuống thuyền đi trước Ngài qua bờ bên kia. Còn Ngài thì ở lại để truyền cho dân chúng về. ²³Khi cho họ về rồi, Ngài lên núi cầu nguyện riêng. Trời đã tối mà Chúa Giê-xu vẫn còn ở đó một mình. ²⁴Lúc ấy, thuyền đã ra cách bờ khá xa. Chiếc thuyền bị sóng đánh dữ, lại gặp gió ngược.

²⁵Khoảng giữa ba đến sáu giờ sáng, Chúa Giê-xu đi trên mặt nước đến với các môn đệ. ²⁶Khi thấy Ngài đi trên nước, họ hết hoảng. Ai nấy sợ quá đều rú lên, “Ma đó!”

²⁷Nhưng Chúa Giê-xu liền trấn an họ, “Thầy đây mà, đừng sợ.”

²⁸Phia-rơ thưa, “Thưa Chúa, nếu đúng là Ngài, xin cho con đi trên nước đến với Ngài.”

²⁹Chúa Giê-xu bảo, “Hãy lại đây.”
Phia-rơ bước ra khỏi thuyền, đi trên nước đến với Ngài. ³⁰Nhưng khi nhìn thấy sóng gió, Phia-rơ đâm sợ và bắt đầu chìm xuống nước. Ông kêu lên, “Chúa ơi, cứu con!”

³¹Chúa Giê-xu lập tức giơ tay nắm lấy Phia-rơ. Ngài hỏi, “Đức tin con quá ít. Tại sao con nghi ngờ?”

³²Sau khi Chúa bước vào thuyền thì gió lặng. ³³Những người trong thuyền bái lạy Ngài mà rằng, “Thầy thật đúng là Con Thượng Đế!”

Chúa Giê-xu chữa lành nhiều bệnh nhân

(Mác 6:53–56)

³⁴Sau khi băng qua hồ, họ cập bờ ở thành Ghê-nê-xa-rết. ³⁵Khi dân chúng ở đó nhận ra Chúa Giê-xu, liền báo cho mọi người quanh đó biết là Chúa Giê-xu đã đến cho nên người ta mang các bệnh nhân đến với Ngài. ³⁶Họ chỉ xin được sờ ven áo Ngài thôi. Ai sờ đều được lành cả.

Hãy vâng theo Luật Thượng Đế

(Mác 7:1–23)

15 ¹Lúc ấy có mấy người Pha-ri-xi và các giáo sư luật từ Giê-ru-sa-lem đến hỏi Ngài, ²“Tại sao các môn đệ thầy bỏ truyền thống của tổ tiên để lại cho chúng ta? Họ không rửa tay trước khi ăn.” ³Chúa Giê-xu đáp, “Thế tại sao các ông cũng bỏ mệnh lệnh của Thượng Đế mà lại đi theo lời truyền khẩu của mình? ⁴Thượng Đế phán, ‘Hãy hiếu kính cha mẹ người,’^a và ‘Ai chửi cha mẹ mình sẽ bị xử tử.’^b ⁵Nhưng các ông bảo rằng, con có thể thưa với cha mẹ, ‘Con có điều muốn giúp cha mẹ được, nhưng con đã

^a15:4 ‘Hãy hiếu kính ... người’ Xuất Ai-cập 20:12; Phục truyền 5:16. ^b15:4 ‘Ai chửi ... xử tử’ Xuất Ai-cập 21:17.

dâng điều ấy cho Thượng Đế rồi.’⁶Như thế người ấy không cần phải hiểu kính cha mẹ mình nữa. Các ông đã ném bỏ lời dạy của Thượng Đế mà đi theo lời truyền khẩu của mình.⁷Các ông là kẻ giả đạo đức! Ê-sai nói tiên tri rất đúng về các ông:

- ⁸ ‘Dân này tôn kính ta bằng
môi miệng,
mà lòng thì cách xa ta.
⁹ Lối thờ kính của chúng nó thật vô ích.
Vì chúng chỉ dạy những qui tắc do
con người đặt ra thôi.’”

Ê-sai 29:13

¹⁰Rồi Chúa Giê-xu gọi dân chúng lại bảo rằng, “Hãy nghe và hiểu điều ta nói đây.¹¹Không phải cái gì người ta bỏ vào miệng làm người đó dơ bẩn đâu. Cái gì từ miệng ra mới làm dơ bẩn người ấy.”

¹²Sau đó các môn đệ đến thưa với Ngài, “Thầy có biết các người Pha-ri-xi rất bất bình về điều Thầy nói không?”

¹³Chúa Giê-xu đáp, “Cây nào Cha ta trên thiên đàng không trồng thì phải nhổ lên tận rễ.¹⁴Hãy tránh xa bọn Pha-ri-xi; họ là những kẻ mù dốt kẻ mù. Mù mà dốt mù thì cả hai đều sẽ té xuống hố.”

¹⁵Phia-rơ thưa, “Xin thầy hãy giải thích ngụ ngôn này cho chúng con.”

¹⁶Chúa Giê-xu bảo, “Các con vẫn chưa hiểu sao? ¹⁷Dĩ nhiên các con biết là thức ăn đi vào miệng, xuống bao tử rồi đi ra ngoài thân thể.¹⁸Nhưng những gì từ miệng nói ra là xuất phát từ trong lòng. Đó là những điều làm dơ bẩn người ta.¹⁹Vì từ trong tâm trí mà nảy ra những ác tưởng, giết người, ngoại tình, tội nhục dục, trộm cắp, nói dối và bêu xấu người khác.²⁰Đó là những điều làm dơ bẩn người ta, chứ còn ăn mà không rửa tay không làm dơ bẩn người ta đâu.”

Chúa Giê-xu cứu giúp một người đàn bà ngoại quốc

(Mác 7:24-30)

²¹Chúa Giê-xu rời nơi ấy đi đến khu vực thành Tia và Xi-đôn.²²Có một phụ nữ người Ca-na-an ở vùng đó đến kêu xin Ngài, “Lạy Chúa, con cháu Đa-vít, xin thương xót tôi! Con gái tôi bị quỷ ám khổ sở lắm.”

²³Nhưng Chúa Giê-xu không đáp tiếng nào với bà. Các môn đệ đến nài nỉ Ngài, “Thưa Thầy xin bảo bà ấy đi đi. Bà cứ theo sau chúng ta la khóc hoài.”

²⁴Chúa Giê-xu đáp, “Thượng Đế sai ta đến chỉ vì những con chiên lạc mất, tức dân Ít-ra-en mà thôi.”

²⁵Bà lại đến bái lạy trước mặt Ngài và thưa, “Lạy Chúa, xin cứu giúp con!”

²⁶Chúa Giê-xu đáp, “Không nên lấy bánh của con cái mà cho chó ăn.”

²⁷Bà ấy thưa, “Lạy Chúa, đúng thế, nhưng dù là chó đi nữa thì cũng được phép ăn những miếng bánh vụn từ bàn chủ nó rớt xuống.”

²⁸Nghe vậy Chúa Giê-xu bảo bà, “Chị à, chị có đức tin lớn! Ta sẽ làm điều chị xin.” Ngay lúc đó con gái bà được lành.

Chúa Giê-xu chữa lành nhiều người

²⁹Rời nơi đó, Chúa Giê-xu đi dọc theo bờ hồ Ga-li-lê. Ngài lên ngồi trên một ngọn đồi kia.

³⁰Dân chúng kéo đến với Ngài rất đông, mang những người què, mù, bại xuội, câm điếc và những tật bệnh khác. Họ đặt những người ấy nơi chân Chúa Giê-xu, Ngài chữa lành tất cả.³¹Quần chúng rất kinh ngạc khi thấy những người câm nói được, người bại xuội được lành mạnh, người què đi được, người mù thấy được. Họ ca ngợi Thượng Đế của dân Ít-ra-en về những điều kỳ diệu ấy.

Hơn bốn ngàn người được thết đãi*(Mác 8:1–10)*

³²Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại bảo rằng, “Ta tội nghiệp đoàn dân này, vì họ đã ở với ta ba ngày nay mà không có gì ăn. Ta không muốn cho họ về trong khi bụng đói, vì có người sẽ bị xỉu dọc đường.”

³³Các môn đệ hỏi Ngài, “Làm sao chúng ta có đủ bánh cho chừng này người ăn? Thệt trần lại quá xa.”

³⁴Chúa Giê-xu hỏi, “Các con có bao nhiêu ổ bánh?”

Họ thưa, “Dạ, bảy ổ và mấy con cá nhỏ.”

³⁵Chúa Giê-xu bảo dân chúng ngồi xuống đất. ³⁶Ngài cầm bảy ổ bánh cùng mấy con cá và cảm tạ Thượng Đế. Rồi Ngài chia bánh và cá ra, trao cho các môn đệ để phân phát cho dân chúng. ³⁷Ai nấy ăn no nê. Sau đó các môn đệ gom được bảy giỏ những thức ăn thừa. ³⁸Có khoảng bốn ngàn người đàn ông ăn bữa ấy, không kể đàn bà và trẻ con. ³⁹Sau khi cho dân chúng về thì Ngài xuống thuyền đi đến vùng Ma-ga-đan.

Các nhà lãnh đạo xin được xem một phép lạ*(Mác 8:11–13; Lu 12:54–56)*

16 ¹Các người Pha-ri-xi và Xa-đu-xê đến gặp Chúa Giê-xu, muốn gài bẫy Ngài nên họ xin Ngài cho xem một phép lạ từ Thượng Đế.

²Chúa Giê-xu đáp, “Khi hoàng hôn xuống, bầu trời đỏ ửng thì các ông nói hôm nay thời tiết tốt. ³Rồi đến bình minh, các ông nói hôm nay trời sẽ mưa vì bầu trời đỏ và tối sầm. Các ông nhìn dấu hiệu trên bầu trời mà đoán được những gì sẽ xảy ra. Nhưng các ông thấy những điềm lạ của thời đại mà lại không hiểu nghĩa gì sao? ⁴Những người tội lỗi và gian ác này xin xem một phép

lạ, nhưng họ sẽ không được cho dấu lạ nào ngoài dấu lạ về Giô-na.”^a Rồi Ngài bỏ họ đi.

Phải coi chừng những điều dạy dỗ sai lạc*(Mác 8:14–21)*

⁵Các môn đệ băng qua hồ nhưng quên mang bánh theo. ⁶Chúa Giê-xu bảo họ, “Các con hãy thận trọng về men của người Pha-ri-xi và Xa-đu-xê.”

⁷Các môn đệ bàn nhau về câu Ngài vừa nói. Họ bảo, “Thầy nói như thế là vì chúng ta quên mang bánh theo.”

⁸Biết họ đang bàn với nhau nên Chúa Giê-xu hỏi, “Tại sao các con nói với nhau là các con quên đem bánh theo? Đức tin các con quá ít. ⁹Các con cũng chưa hiểu sao? Các con còn nhớ năm ổ bánh cho năm ngàn người ăn không? Các con có nhớ thu lại được đầy bao nhiêu giỏ những bánh thừa không? ¹⁰Hoặc bảy ổ bánh cho bốn ngàn người ăn và bao nhiêu giỏ bánh thừa các con gom được sao? ¹¹Ta không phải nói đến bánh đâu. Tại sao các con không hiểu điều đó? Ta bảo các con là phải thận trọng về men của các người Pha-ri-xi và Xa-đu-xê.”

¹²Lúc bấy giờ các môn đệ mới hiểu rằng không phải Ngài nói coi chừng về men làm bánh mà là về những lời dạy dỗ của người Pha-ri-xi và Xa-đu-xê.

Phia-rô xứng nhận Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế*(Mác 8:27–30; Lu 9:18–21)*

¹³Khi đến khu vực thành Xê-xa-rê Phi-líp, Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Người ta nói Con Người là ai?”

^a**16:4** *dấu lạ về Giô-na* Giô-na ở trong bụng cá ba ngày cũng giống như Chúa Giê-xu sẽ bị chôn trong mộ ba ngày. Truyện Giô-na được chép trong sách Giô-na.

¹⁴Họ thưa, “Có người nói thầy là Giăng Báp-tít. Kẻ khác nói thầy là Ê-li, người khác nữa nói thầy là Giê-rê-mi hoặc một trong các nhà tiên tri.”

¹⁵Nhưng Ngài hỏi họ, “Còn các con nói ta là ai?”

¹⁶Xi-môn Phia-rơ thưa, “Thầy là Đấng Cứu Thế, Con của Thượng Đế hằng sống.”

¹⁷Chúa Giê-xu đáp, “Xi-môn con Giô-na ôi, con có phúc lắm vì không ai dạy cho con biết điều ấy đâu mà Cha ta trên trời tỏ cho con biết. ¹⁸Ta bảo con, tên con là Phia-rơ^a. Ta sẽ lập hội thánh ta trên tảng đá này, quyền lực của sự chết^b cũng không thể thắng nổi hội đó. ¹⁹Ta sẽ giao chìa khóa để đóng hay mở nước Trời cho con; những gì con buộc tội dưới đất cũng đã bị Thượng Đế trên trời buộc tội, còn những gì con tha thứ dưới đất cũng đã được Thượng Đế tha thứ.” ²⁰Rồi Chúa Giê-xu cấm các môn đệ không được cho người khác biết Ngài là ai.

Chúa Giê-xu bảo trước về cái chết của Ngài

(Mác 8:31–9:1; Lu 9:22–27)

²¹Từ lúc ấy, Chúa Giê-xu bắt đầu cho các môn đệ biết là Ngài sẽ lên Giê-ru-sa-lem, ở đó các bô lão Do-thái, các giới trưởng tế và các giáo sư luật sẽ hành hạ Ngài đủ điều. Ngài cho họ biết là Ngài sẽ chịu chết và sau ba ngày sẽ sống lại từ kẻ chết.

²²Phia-rơ mang Chúa Giê-xu riêng ra và xin Ngài đừng nói như thế. Ông bảo, “Nguyện Thượng Đế cứu Ngài khỏi cảnh khổ ấy! Những điều đó không bao giờ xảy đến cho Chúa đâu!”

^a16:18 *Phia-rơ* Tên “Phia-rơ” trong tiếng Hi-lạp, cũng như tên “Xê-pha” trong tiếng A-ram, nghĩa là “đá.” ^b16:18 *sự chết* Hay “cửa ha-de” tức âm phủ, nơi người chết ở.

²³Nhưng Chúa Giê-xu quở Phia-rơ, “Sa-tăng^c kia! Hãy đi khuất mặt ta! Con chẳng giúp gì được cho ta! Con không lo nghĩ đến việc Thượng Đế mà chỉ lo nghĩ đến việc người ta thôi.”

²⁴Rồi Ngài bảo các môn đệ, “Nếu ai muốn theo ta thì phải từ bỏ những gì mình ưa thích. Họ phải chịu gian khổ đến nỗi hi sinh tính mạng để theo ta. ²⁵Người nào muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ đánh mất nó; còn ai hi sinh tính mạng vì ta, sẽ nhận được sự sống thật. ²⁶Nếu ai được cả thế gian mà mất linh hồn mình thì chẳng ích gì. Không có giá nào để chuộc linh hồn mình lại được. ²⁷Con Người^{*} sẽ trở lại với vinh hiển của Cha Ngài và với các thiên sứ. Lúc ấy, Ngài sẽ thưởng cho mỗi người tùy theo việc họ làm. ²⁸Ta bảo thật, trong số những người đứng đây, có vài người sẽ được chứng kiến Con Người trở lại trong nước Ngài trước khi họ qua đời.”

Chúa Giê-xu nói chuyện với Mô-se và Ê-li

(Mác 9:2–13; Lu 9:28–36)

17 ¹Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phia-rơ, Gia-cơ và Giăng, em Gia-cơ lên một ngọn núi cao. ²Trong khi họ đang nhìn thì hình dạng Chúa Giê-xu biến đổi; gương mặt Ngài trở nên chói lói như mặt trời, áo quần Ngài trắng như ánh sáng. ³Bỗng nhiên có Mô-se và Ê-li^{*} hiện đến nói chuyện với Ngài.

⁴Phia-rơ thưa với Ngài, “Lạy Chúa chúng ta ở đây rất tốt. Nếu Chúa muốn con sẽ dựng ba cái lều tại đây—một cái cho thầy, một cái cho Mô-se và một cái cho Ê-li.”

⁵Trong khi Phia-rơ đang nói thì có một đám mây sáng bay đến che phủ họ.

^c16:23 *Sa-tăng* Tên của ma quỷ, có nghĩa là “kẻ thù.” Chúa Giê-xu muốn ám chỉ Phia-rơ nói chuyện kiểu Sa-tăng.

Từ trong đám mây có tiếng vọng ra, “Đây là Con ta yêu dấu, người mà ta rất vừa lòng. Hãy vâng theo người!”

⁶Nghe tiếng phán, các môn đệ sợ quá, liền úp mặt xuống đất hết. ⁷Nhưng Chúa Giê-xu đến đặt tay lên họ và bảo, “Hãy đứng dậy. Đừng sợ.” ⁸Lúc họ ngược lên thì chỉ thấy có một mình Chúa Giê-xu thôi.

⁹Khi đang đi xuống núi, Chúa Giê-xu căn dặn họ không được nói cho ai biết những gì họ mới thấy cho đến khi Con Người sống lại từ kẻ chết.

¹⁰Các môn đệ hỏi Ngài, “Tại sao các giáo sư luật nói rằng Ê-li phải đến trước?”

¹¹Chúa Giê-xu đáp, “Họ nói đúng. Ê-li phải đến để chuẩn bị mọi việc. ¹²Nhưng ta bảo các con, Ê-li đã đến rồi mà họ không nhận ra. Họ đối xử với ông ấy theo ý họ muốn. Họ cũng sẽ đối với Con Người như vậy; đó là những người sẽ hành hạ Con Người*.” ¹³Lúc ấy các môn đệ mới hiểu rằng Ngài nói về Giăng Báp-tít.

Chúa Giê-xu chữa lành một cậu bé bị bệnh

(Mác 9:14–29; Lu 9:37–43a)

¹⁴Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ trở lại với dân chúng thì có một người đến quỳ trước mặt Ngài. ¹⁵Ông ta lạy lục van nài, “Lạy Chúa xin thương con trai tôi. Nó mắc chứng động kinh* khổ sở lắm, vì nó thường hay té vào lửa và vào nước. ¹⁶Tôi đã mang nó đến cho các môn đệ Thầy, nhưng họ chữa không được.”

¹⁷Chúa Giê-xu đáp, “Các ông không có đức tin, nếp sống các ông sai quấy. Ta phải chịu đựng các ông trong bao lâu nữa? Ta phải nhẫn nại với các ông trong bao lâu nữa? Mang đứa nhỏ lại đây.” ¹⁸Chúa Giê-xu quở mắng quỷ đang ám đứa bé. Sau khi quỷ ra khỏi thì đứa bé được lành ngay giờ phút ấy.

¹⁹Sau đó, khi chỉ còn một mình Chúa Giê-xu, các môn đệ đến hỏi

Ngài, “Tại sao chúng con không đuổi quỷ ấy ra được?”

²⁰Chúa Giê-xu đáp, “Vì đức tin các con quá ít. Ta bảo thật, nếu đức tin các con chỉ cần lớn bằng hạt cải thôi, các con có thể nói với hòn núi nầy rằng, ‘Hãy dời từ đây qua đó,’ thì nó sẽ dời đi. Việc gì các con làm cũng được cả.” ^{21a}

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

(Mác 9:30–32; Lu 9:43b–45)

²²Trong khi các môn đệ đang tụ họp ở Ga-li-lê, thì Chúa Giê-xu bảo họ rằng, “Con Người sẽ bị giao vào tay dân chúng. ²³Họ sẽ giết Ngài. Nhưng đến ngày thứ ba Ngài sẽ từ kẻ chết sống lại.” Các môn đệ nghe như thế thì buồn bã lắm.

Chúa Giê-xu nói về vấn đề nộp thuế

²⁴Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành Ca-bê-nam thì có mấy nhân viên thu thuế đền thờ đến gặp Phia-rơ và hỏi, “Thầy của mấy anh có đóng thuế đền thờ không?”

²⁵Phia-rơ đáp, “Có, Chúa Giê-xu có đóng.”

Khi Phia-rơ vào nhà, trước khi ông có dịp lên tiếng thì Chúa Giê-xu hỏi đón, “Con nghĩ sao? Các vua chúa thế gian thu nhiều loại thuế khác nhau. Nhưng ai là người đóng thuế—con cái hay người ngoài?”

²⁶Phia-rơ thưa, “Người nộp thuế là người ngoài.”

Chúa Giê-xu bảo Phia-rơ, “Vậy con vua khỏi đóng thuế. ²⁷Nhưng chúng ta không nên chọc tức mấy ông thu thuế nầy. Con hãy ra ngoài hồ câu cá. Câu được con đầu tiên, mở

^a17:21 *Câu 21* Vài bản Hi-lạp thêm câu 21: “Loại quỷ đó phải cầu nguyện và nhịn ăn mới đuổi được.”

miệng nó ra con sẽ thấy một quan tiền. Lấy quan tiền ấy đi nộp thuế cho ta với con.”

Ai là người cao trọng nhất?

(Mác 9:33-37; Lu 9:46-48)

18¹Lúc ấy các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu, “Ai là người lớn nhất trong Nước Trời?”

²Chúa Giê-xu gọi một đứa trẻ đến đứng trước mặt các môn đệ. ³Rồi Ngài nói, “Ta bảo thật, các con phải thay đổi và trở nên giống như trẻ thơ. Nếu không các con chẳng vào Nước Trời được đâu.

⁴Người lớn nhất trong Nước Trời là người khiêm nhường như đứa trẻ này.

⁵“Ai nhân danh ta tiếp nhận một đứa trẻ như thế này tức là tiếp nhận ta.

Chúa Giê-xu cảnh cáo về nguyên nhân gây ra tội lỗi

(Mác 9:42-48; Lu 17:1-2)

⁶Nếu ai làm cho một trong những đứa trẻ này, đã tin ta mà phạm tội thì chẳng thà lấy tảng đá buộc vào cổ người ấy quăng cho chết chìm dưới biển còn hơn. ⁷Khốn cho những người trong thế gian vì những việc khiến họ phạm tội. Những điều ấy phải xảy ra nhưng khốn cho ai gây ra chuyện đó.

⁸Nếu tay hay chân khiến các con phạm tội, thì hãy chặt và ném đi, vì chẳng thà thiếu một phần cơ thể mà được sự sống thật còn hơn đủ cả hai tay hai chân mà bị ném vào lửa không hề tắt. ⁹Nếu mắt khiến các con phạm tội, thì hãy móc nó ra ném đi, vì chẳng thà thiếu một mắt mà được sự sống thật còn hơn đủ cả hai mắt mà bị ném vào lửa hỏa ngục.

Chiên lạc

(Lu 15:3-7)

¹⁰“Hãy thận trọng! Đừng xem thường đứa nào trong các trẻ thơ này. Ta bảo

cho các con biết là những thiên sứ của chúng nó lúc nào cũng ở cạnh Cha ta trên thiên đàng. ^{11a}

¹²“Nếu ai có một trăm con chiên mà một con đi lạc thì sẽ làm gì? Có phải người ấy sẽ để chín mươi chín con lại trong núi, rồi đi tìm con chiên lạc không? ¹³Ta bảo thật, người ấy sẽ hơn hử khi tìm được con chiên lạc hơn là chín mươi chín con không đi lạc. ¹⁴Cũng thế, Cha các con trên thiên đàng không muốn cho một đứa nào trong các trẻ thơ này bị lạc mất.

Khi người khác phạm tội với mình

(Lu 17:3)

¹⁵“Nếu một anh em tín hữu phạm tội cùng các con thì hãy đi trách riêng người ấy. Nếu người ấy nghe các con, thì được lại tình anh em. ¹⁶Nhưng nếu người ấy không chịu nghe, hãy mang một hoặc hai người nữa cùng đi để nói chuyện. ‘Vấn đề gì cũng phải có hai hoặc ba nhân chứng.’^b ¹⁷Nếu người ấy không chịu nghe họ nữa, thì thông báo với hội thánh. Và nếu người ấy không nghe hội thánh thì hãy xem người ấy như người không tin Thượng Đế hoặc như kẻ thu thuế vậy.

¹⁸“Ta bảo thật, những gì các con buộc tội dưới đất cũng là những điều Thượng Đế buộc tội. Còn những gì các con tha thứ dưới đất cũng là những gì Thượng Đế tha thứ.

¹⁹“Hơn nữa, ta bảo các con, nếu hai người trong các con ở dưới đất đồng ý với nhau mà cầu xin điều gì, thì Cha ta trên trời sẽ làm điều ấy cho. ²⁰Hễ nơi nào có hai hoặc ba người nhân danh ta họp lại thì có ta ở giữa họ.”

^a18:11 Câu 11 Vài bản Hi-lạp thêm câu 11:

“Con Người đến để cứu những người bị lầm lạc.” ^b18:16 ‘Vấn đề gì ... nhân chứng’ Phục truyền luật lệ 19:15.

Đầy tớ không tha thứ

²¹Bấy giờ Phi-a-rơ đến hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa Chúa, khi anh em con phạm tội cùng con thì con phải tha thứ họ đến mấy lần? Có phải đến bảy lần không?”

²²Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo con, con phải tha họ hơn bảy lần. Dù họ phạm tội cùng con đến bảy mươi lần bảy, con vẫn phải tha thứ.

²³“Nước Trời giống như một vị vua kia ra lệnh đòi tiền những đầy tớ thiếu nợ mình. ²⁴Khi bắt đầu đòi thì người ta đưa đến cho vua một đầy tớ mắc nợ vua hơn mấy tỉ đồng. ²⁵Vì người đầy tớ không đủ tiền trả chủ là vị vua đó, nên chủ ra lệnh bán tất cả tài sản của anh ta, luôn cả vợ con, để lấy tiền trả nợ.

²⁶“Người đầy tớ đó liền sụp lạy trước mặt vua và van xin, ‘Xin vua hãy hoãn nợ cho con, con sẽ trả hết.’ ²⁷Chủ cảm thấy tội nghiệp nên tha nợ cho anh ta. Người đầy tớ được tha nợ ra về.

²⁸“Sau đó, anh ấy gặp một người đầy tớ khác, thiếu mình chỉ có mấy chục ngàn đồng. Anh ta liền nắm bóp cổ người đầy tớ này, và gằn giọng bảo, ‘Mày phải trả hết nợ cho tao!’

²⁹“Người đầy tớ kia sụp lạy năn nỉ, ‘Hãy hoãn nợ cho tôi, tôi sẽ trả hết cho anh.’

³⁰“Nhưng anh ta nhất định không chịu. Anh bắt nhốt người đầy tớ kia vào tù cho đến khi trả hết nợ. ³¹Những đầy tớ khác rất buồn khi chứng kiến chuyện ấy nên trình lại cho chủ.

³²“Chủ gọi người đầy tớ ấy lại bảo, ‘Này tên đầy tớ gian ác! Ta tha nợ cho ngươi vì ngươi van xin ta. ³³Người đáng lẽ phải tỏ lòng nhân từ đối với đầy tớ kia như ta đã tỏ lòng nhân từ đối với ngươi.’ ³⁴Ông chủ nổi giận tống giam hẳn vào tù cho đến khi trả hết nợ.

³⁵“Cha ta trên thiên đàng cũng sẽ làm như thế đối với các con nếu trong lòng các con không tha thứ cho anh chị em mình.”

Chúa Giê-xu dạy về sự ly dị

(Mác 10:1–12)

19 ¹Sau khi dạy xong những điều ấy, Chúa Giê-xu rời vùng Ga-li-lê đi đến miền Giu-đia phía bên kia sông Giô-đanh. ²Dân chúng theo Ngài rất đông, Ngài chữa lành họ ở đó.

³Có mấy người Pha-ri-xi đến gặp Chúa Giê-xu và định gài bẫy Ngài. Họ hỏi, “Dù với bất cứ lý do gì, người đàn ông có được phép ly dị vợ hay không?”

⁴Chúa Giê-xu đáp, “Chắc hẳn các ông đã đọc trong Thánh Kinh rằng: Khi Thượng Đế sáng tạo thế gian, ‘Ngài dựng nên loài người gồm nam và nữ.’ ^a ⁵Thượng Đế phán rằng, ‘Người nam sẽ rời cha mẹ mà kết hiệp với vợ mình, và hai người sẽ trở thành một thân.’ ^b ⁶Cho nên họ không còn là hai người nữa mà chỉ có một mà thôi. Vì Thượng Đế đã kết hiệp hai người, cho nên không ai được phân rẽ họ.”

⁷Người Pha-ri-xi hỏi, “Vậy tại sao Mô-se cho phép người đàn ông ly dị vợ bằng cách trao cho vợ giấy ly hôn?”

⁸Chúa Giê-xu đáp, “Mô-se cho phép các ông ly dị vợ là vì các ông không chịu chấp nhận lời dạy bảo của Thượng Đế; nhưng từ ban đầu không được phép ly dị đâu. ⁹Ta bảo cho các ông biết, ai ly dị vợ và cưới người đàn bà khác là phạm tội ngoại tình. Lý do duy nhất mà người đàn ông có thể ly dị vợ là nếu vợ mình ăn nằm với người đàn ông khác.”

¹⁰Các môn đệ thưa với Ngài, “Nếu đó là lý do duy nhất để ly dị, thì chẳng thà đừng lập gia đình là hơn.”

¹¹Chúa Giê-xu đáp, “Không phải ai cũng có thể chấp nhận lời dạy này đâu. Thượng Đế khiến cho một ít người có khả năng chấp nhận thôi. ¹²Có nhiều lý

^a19:4 ‘Ngài dựng ... nam và nữ’ Sáng thế 1:27 hoặc 5:2. ^b19:5 ‘hai người ... một thân’ Sáng thế 2:24.

do tại sao một người không lập gia đình được. Có người sinh ra là đã không thể có con rồi. Có người về sau bị tình trạng ấy do người khác gây ra. Cũng có người không lập gia đình vì Nước Trời. Nhưng ai có thể lập gia đình được phải chấp nhận lời dạy dỗ này về hôn nhân.”^a

Chúa Giê-xu tiếp nhận các trẻ thơ

(Mác 10:13–16; Lu 18:15–17)

¹³Lúc ấy người ta mang các trẻ thơ đến cùng Chúa Giê-xu để Ngài đặt tay^b và cầu nguyện cho chúng nó. Các môn đệ Ngài ngăn cản họ. ¹⁴Nhưng Chúa Giê-xu bảo rằng, “Hãy để các trẻ thơ đến với ta, đừng ngăn trở, vì Nước Trời thuộc về những ai giống như chúng nó.” ¹⁵Sau khi đặt tay trên các trẻ em, Ngài rời vùng ấy.

Câu hỏi của một thanh niên giàu có

(Mác 10:17–31; Lu 18:18–30)

¹⁶Có một người đến hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, tôi phải làm việc thiện gì để hưởng được sự sống đời đời?”

¹⁷Chúa Giê-xu đáp, “Sao anh hỏi ta về việc thiện? Chỉ có một Đấng thiện là Thượng Đế mà thôi. Nhưng nếu anh muốn được sự sống đời đời thì phải vâng giữ các mệnh lệnh.”

¹⁸Người đó hỏi, “Thưa thầy, mệnh lệnh gì?”

Chúa Giê-xu đáp, “‘Không được giết người; không được phạm tội ngoại tình; không được trộm cắp; không được đặt điều nói dối về người láng giềng mình; ¹⁹hãy hiếu kính cha mẹ;’^c và phải yêu người láng giềng như mình vậy.’^d”

^a19:12 “*Nhưng ... hôn nhân*” Câu này cũng có thể có nghĩa, “Ai có thể chấp nhận lời dạy dỗ này về việc sống độc thân thì nên chấp nhận.” ^b19:13 *đặt tay* Chúng tỏ Chúa Giê-xu ban phúc cho các trẻ thơ ấy. ^c19:19 *hãy hiếu kính cha mẹ* Xuất Ai-cập 20:12–16; Phục truyền 5:16–20. ^d19:19 *yêu người láng giềng như mình vậy* Lê-vi 19:18.

²⁰Chàng thanh niên ấy thưa, “Tôi đã vâng giữ mọi điều ấy. Tôi còn phải làm gì nữa?”

²¹Chúa Giê-xu đáp, “Nếu anh muốn được hoàn toàn, hãy đi bán hết tài sản, lấy tiền biếu người nghèo. Làm như thế anh sẽ có của báu trên thiên đàng. Rồi hãy đến theo ta.”

²²Nhưng khi nghe vậy thì anh rầu rĩ bỏ đi vì anh giàu lắm.

²³Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Ta bảo thật, người giàu vào nước thiên đàng khó lắm. ²⁴Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Trời.”

²⁵Nghe vậy các môn đệ Ngài vô cùng ngạc nhiên. Họ hỏi, “Thế thì ai được cứu?”

²⁶Chúa Giê-xu nhìn họ đáp, “Việc đó con người làm không được đâu nhưng Thượng Đế làm được mọi việc.”

²⁷Phia-rơ thưa với Ngài, “Thầy xem, chúng con đã bỏ tất cả để đi theo Thầy. Vậy chúng con sẽ nhận được gì?”

²⁸Chúa Giê-xu bảo họ, “Ta bảo thật, thời kỳ đến, Con Người sẽ ngồi trên ngai cao cả của Ngài. Tất cả các con là người đã theo ta sẽ được ngồi trên mười hai ngai để xét xử mười hai chi tộc Ít-ra-en. ²⁹Còn ai đã bỏ nhà cửa, anh em, cha mẹ con cái, đất ruộng để theo ta thì sẽ nhận được nhiều hơn những gì họ đã từ bỏ, và được hưởng sự sống đời đời. ³⁰Trong tương lai, nhiều người hiện ở địa vị cao sẽ bị đem xuống chỗ thấp nhất, còn nhiều người hiện ở địa vị thấp nhất sẽ được mang lên chỗ cao nhất.

Ngụ ngôn về các người làm công

20 ¹“Nước Trời giống như một chủ đất kia. Buổi sáng nọ ông ra thuê người vào làm trong vườn nho. ²Ông đồng ý trả mỗi người một quan tiền* cho một ngày công. Rồi ông sai họ vào làm trong vườn nho.

³“Đến khoảng chín giờ sáng ông ra chợ thấy một số người đứng không. ⁴Ông bảo, ‘Nếu mấy anh chịu vào làm trong vườn nho tôi, tôi sẽ trả công phải chăng cho.’ ⁵Họ liền đi vào vườn nho làm việc.

“Khoảng mười hai giờ trưa, rồi đến ba giờ chiều ông lại ra và làm y như trước. ⁶Đến năm giờ chiều, ông lại ra chợ thì thấy mấy người nữa đang đứng không. Ông hỏi, ‘Tại sao mấy anh đứng đây cả ngày không làm gì cả?’

⁷“Họ đáp, ‘Vì không ai muốn chúng tôi.’

“Ông bảo, ‘Vậy thôi các anh cũng hãy vào làm trong vườn nho tôi.’

⁸“Đến cuối ngày, người chủ vườn nho bảo anh trưởng toán làm thuê, ‘Gọi mấy người làm thuê lại trả công cho họ. Bắt đầu từ người cuối cùng tôi mới muốn, cho đến người muốn đầu tiên.’

⁹“Những người mới được muốn lúc năm giờ chiều đến, mỗi người được lãnh một quan tiền. ¹⁰Đến lượt những người được muốn đầu tiên tới lãnh tiền, họ tưởng sẽ được trả nhiều hơn. Nhưng mỗi người cũng chỉ được lãnh có một quan tiền. ¹¹Sau khi nhận tiền, họ phàn nàn với người chủ vườn nho. ¹²Họ bảo, ‘Những người mới muốn sau cùng chỉ làm có một giờ đồng hồ mà ông trả cho họ cũng bằng chúng tôi, là những người cả ngày phải chịu nắng nôi.’

¹³“Những người chủ vườn nho bảo với một người trong họ, ‘Bạn ơi, tôi bất công với bạn chỗ nào? Có phải bạn đã đồng ý làm việc mỗi ngày một quan tiền rồi không?’ ¹⁴Thôi hãy nhận tiền công của bạn rồi về đi. Tôi muốn trả công cho người cuối bằng với tiền công tôi trả cho bạn. ¹⁵Tiền của tôi, tôi muốn dùng sao mặc ý. Có phải các bạn ganh tức vì tôi đối tốt với những người kia không?’

¹⁶“Vì thế, người chót trong hiện tại sẽ trở thành người đầu trong tương lai,

và người đầu trong hiện tại trở thành người chót trong tương lai là như thế.”

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

(Mác 10:32-34; Lu 18:31-34)

¹⁷Trong khi đang đi lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đem các môn đệ riêng ra và bảo họ rằng, ¹⁸“Nghe đây, chúng ta đang đi lên Giê-ru-sa-lem. Con Người sẽ bị trao vào tay các giới trưởng tế và các giáo sư luật, họ sẽ tuyên án xử tử Ngài. ¹⁹Họ sẽ giao Ngài cho dân ngoại quốc. Những người ấy sẽ chế giễu Ngài, lấy roi đánh đập, rồi đóng đinh Ngài. Nhưng đến ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại.”

Một bà mẹ xin đặc ân

(Mác 10:35-45)

²⁰Lúc ấy vợ của Xê-bê-đê và các con trai đến gặp Chúa Giê-xu. Bà bái lạy Ngài và xin Ngài làm cho bà một điều.

²¹Chúa Giê-xu hỏi, “Bà xin điều gì?”

Bà thưa, “Xin thầy hứa cho hai đứa con trai tôi, một đứa ngồi bên phải, một đứa ngồi bên trái thầy trong nước của thầy.”

²²Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Các người không hiểu điều mình xin. Các người có uống được ly đau khổ ta sắp uống không?”^a

Hai người con thưa, “Dạ được.”

²³Chúa Giê-xu bảo họ, “Các người sẽ uống ly đau khổ của ta nhưng ta không thể chọn người ngồi bên phải và bên trái ta; hai chỗ ấy dành cho những người nào mà Cha ta đã chuẩn bị trước.”

²⁴Khi mười môn đệ kia nghe như thế thì tức giận hai anh em ấy. ²⁵Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại dạy rằng, “Các

^a20:22 “Các người có uống ... không” Chúa Giê-xu dùng ý nghĩa ‘uống trong ly’ để hỏi thử xem họ có chấp nhận nỗi những đau khổ ghê gớm mà Ngài sắp nếm trải không.

con biết những quan cai trị dân ngoại thích tỏ oai quyền với dân chúng. Còn những nhà lãnh đạo cao cấp thích sử dụng quyền hành mình. ²⁶Đối với các con thì không nên như thế. Ai trong các con muốn làm lớn thì phải hầu việc người khác như tôi tớ. ²⁷Còn ai muốn làm đầu thì phải phục dịch mọi người như nô lệ. ²⁸Cũng vậy, Con Người đến không phải để người ta phục vụ mình mà để phục vụ người khác, và hi sinh mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.”

Chúa Giê-xu chữa lành hai người mù

(Mác 10:46–52; Lu 18:35–43)

²⁹Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành Giê-ri-cô thì có đoàn dân đi theo Ngài rất đông ³⁰Có hai người mù ngồi bên đường, nghe Chúa Giê-xu đi ngang qua liền kêu lớn, “Lạy Chúa, Con Đa-vít ơi, xin thương chúng tôi!”

³¹Dân chúng la rầy hai người, bảo im đi nhưng họ lại còn la lớn hơn nữa, “Lạy Chúa, Con Đa-vít ơi, xin thương chúng tôi!”

³²Chúa Giê-xu dừng lại hỏi hai người, “Mấy anh muốn ta làm gì cho mấy anh đây?”

³³Họ thưa, “Thưa Chúa, chúng tôi muốn sáng mắt.”

³⁴Chúa Giê-xu cảm thương hai người. Ngài sờ mắt họ thì lập tức họ được sáng mắt trở lại và đi theo Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem như một Hoàng Đế

(Mác 11:1–11; Lu 19:28–38; Gi 12:12–19)

21 ¹Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ đi gần đến thành Giê-ru-sa-lem, thì dừng chân lại tại thị trấn Bết-phát, dưới chân núi Ô-liu. Từ đó Ngài sai hai môn đệ đi ²và dặn, “Hãy đi đến thị trấn ngay trước mặt. Khi vào

thành các con sẽ thấy một con lừa mẹ đang cột với con lừa con. Tháo ra dắt hai con lừa về cho ta. ³Nếu ai hỏi tại sao dắt lừa đi thì bảo là Thấy cần chúng nó và Ngài sẽ trả lại ngay.”

⁴Như vậy để hoàn thành lời nhà tiên tri đã nói:

⁵ “Hãy bảo cho dân cư Giê-ru-sa-lem biết,

‘Vua người đến với người.

Ngài hiền hòa cõi lừa,

trên lưng lừa con, là con của

lừa mẹ.’”

Xa-cha-ri 9:9

⁶Các môn đệ đi và làm theo y như điều Chúa Giê-xu căn dặn. ⁷Họ mang lừa mẹ và lừa con về cho Ngài, trải áo mình lên lưng lừa rồi Ngài cỡi lên. ⁸Nhiều người trải áo mình trên đường. Kẻ khác chặt nhánh cây trải trên mặt đường. ⁹Người trước kẻ sau hô lên,

“Hoan hô^a con vua Đa-vít

Thượng Đế ban phúc cho Đấng

đến trong danh Ngài!

Thi thiên 118:26

Ca ngợi Thượng Đế trên trời!”

¹⁰Khi Chúa Giê-xu vào đến Giê-ru-sa-lem, cả thành hân hoan. Dân chúng hỏi nhau, “Người này là ai?”

¹¹Quần chúng đáp, “Người này là Giê-xu, nhà tiên tri từ Na-xa-rét, miền Ga-li-lê.”

Chúa Giê-xu đi vào đền thờ

(Mác 11:15–19; Lu 19:45–48; Gi 2:13–22)

¹²Chúa Giê-xu đi vào đền thờ và đánh đuổi tất cả những người đang buôn bán ở đó. Ngài lật đổ bàn của

^a**21:9** *Hoan hô* Nguyên văn “Hô-sa-na,” danh từ Hê-bê-rơ lúc đầu dùng để cầu xin Thượng Đế giúp đỡ. Trong trường hợp này rất có thể là tiếng reo vui ca ngợi Thượng Đế hoặc Đấng Cứu Thế của Ngài.

những kẻ đổi bạc, hất ghế của những người bán bồ câu. ¹³Ngài bảo mọi người nơi đó, “Thánh Kinh viết, ‘Đền thờ ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện.’^a Nhưng các người đã biến nó thành ‘sào huyệt lũ cướp.’^b”

¹⁴Những người mù lòa và què quặt đến với Chúa Giê-xu trong đền thờ, Ngài chữa lành họ. ¹⁵Các giới trưởng tế và các giáo sư luật thấy Chúa Giê-xu làm những việc kỳ diệu và con trẻ ca ngợi Ngài trong đền thờ, “Hoan hô^c Con vua Đa-vít” thì họ tức giận.

¹⁶Họ hỏi Ngài, “Thầy có nghe mấy đứa trẻ này nói gì không?”

Chúa Giê-xu đáp, “Có. Vậy là các ông chưa đọc trong Thánh Kinh có viết, ‘Ngài dạy các con trẻ và hài nhi ca ngợi’^d hay sao?”

¹⁷Rồi Chúa Giê-xu rời họ và ra khỏi thành đến nghỉ đêm ở thị trấn Bê-tha-ni.

Quyền năng của đức tin

(Mác 11:12–14, 20–24)

¹⁸Sáng sớm hôm sau, khi trở vào thành thì Ngài đói. ¹⁹Thấy có cây vả bên đường, Ngài bước lại gần xem nhưng không thấy trái nào, chỉ có lá thôi. Chúa Giê-xu nói với cây vả, “Mày sẽ không bao giờ ra trái nữa.” Cây vả liền chết khô.

²⁰Các môn đệ thấy vậy vô cùng sửng sốt. Họ hỏi, “Tại sao cây vả chết khô nhanh như vậy?”

²¹Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo thật, nếu các con có đức tin, không hoài nghi

gì, thì các con có thể làm giống như ta đã làm cho cây này, hoặc hơn nữa. Các con có thể bảo hòn núi này rằng, ‘Hãy bứng lên và nhào xuống biển đi.’ Nếu các con có đức tin thì việc ấy sẽ xảy ra. ²²Nếu các con tin thì cầu xin điều gì cũng được cả.”

Các nhà cầm quyền nghi ngờ quyền năng của Chúa Giê-xu

(Mác 11:27–33; Lu 20:1–8)

²³Chúa Giê-xu đi vào đền thờ. Trong khi Ngài đang dạy dỗ thì các giới trưởng tế và các bô lão đến gặp Ngài. Họ hỏi, “Thầy lấy quyền nào mà làm những việc này? Ai cho thầy quyền ấy?”

²⁴Chúa Giê-xu đáp, “Tôi cũng hỏi các ông một câu. Các ông trả lời tôi thì tôi sẽ nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm những việc này. ²⁵Các ông hãy cho tôi biết: Khi Giăng làm báp-têm cho dân chúng thì lễ ấy đến từ Thượng Đế hay từ người ta?”

Họ bàn luận về câu hỏi Ngài như thế này, “Nếu chúng ta nói, ‘Lễ báp-têm của Giăng từ Thượng Đế đến,’ thì ông ta sẽ hỏi, ‘Tại sao các ông không tin ông ấy?’ ²⁶Còn nếu chúng ta nói, ‘Lễ ấy đến từ người ta’ chúng ta sẽ bị quần chúng phản đối vì ai cũng tin Giăng là nhà tiên tri.”

²⁷Cho nên họ trả lời, “Chúng tôi không biết.”

Chúa Giê-xu bảo họ, “Vậy tôi cũng không nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm những việc này.”

Ngụ ngôn về hai con trai

²⁸“Các người nghĩ sao về ngụ ngôn sau đây: Người kia có hai con trai. Ông đến bảo đứa đầu tiên, ‘Con ơi, hôm nay con hãy ra làm vườn nho của cha.’

²⁹“Đứa con đáp, ‘Con không đi đâu.’ Nhưng sau đó nó đổi ý và đi làm.

^a21:13 ‘Đền thờ ... cầu nguyện’ Ê-sai 56:7.

^b21:13 ‘sào huyệt lũ cướp’ Giê-rê-mi 7:11.

^c21:15 Hoan hô Nguyên văn “Hô-sa-na,” danh từ Hê-bê-rơ lúc đầu dùng để cầu xin Thượng Đế giúp đỡ. Trong trường hợp này rất có thể là tiếng reo vui ca ngợi Thượng Đế hoặc Đấng Cứu Thế của Ngài. ^d21:16 ‘Ngài dạy ... ca ngợi’ Thi thiên 8:2 theo bản Cựu Ước Hi-lạp.

³⁰“Rồi ông đến nói với đứa thứ hai, ‘Con ơi, hôm nay con hãy ra làm vườn nho của cha. Đứa con thừa, ‘Dạ, con sẽ đi,’ nhưng rồi không đi.

³¹“Trong hai đứa, đứa nào vâng lời cha?”

Các giới trưởng tế và các nhà lãnh đạo trả lời, “Đứa đầu tiên.”

Chúa Giê-xu bảo họ, “Ta bảo thật, kẻ thu thuế và phường điếm sẽ vào Nước Trời trước các ông. ³²Giăng đã đến chỉ cho các ông biết đường ngay để sống. Các ông không tin ông ấy nhưng những kẻ thu thuế và điếm tin ông ta. Và sau này các ông thấy vậy cũng không thêm ăn năn và tin ông ấy.

Câu chuyện về Con Thượng Đế

(Mác 12:1–12; Lu 20:9–19)

³³“Hãy nghe chuyện sau đây: Người chủ đất kia trồng một vườn nho. Ông xây tường xung-quanh, đào một lỗ để đặt máy ép rượu và xây một cái tháp canh. Sau khi cho một số tá điền thuê, ông lên đường đi xa. ³⁴Đến mùa hái nho, ông sai các đầy tớ đến để thu phần hoa lợi của mình.

³⁵“Nhưng bọn tá điền bắt các đầy tớ, đánh đứa này, giết đứa nọ, còn đứa thứ ba bị chúng ném đá chết. ³⁶Ông chủ lại sai toán đầy tớ khác đến, đông hơn trước. Nhưng bọn tá điền cũng đối xử y như thế. ³⁷Vì vậy ông chủ vườn nho quyết định sai đứa con trai đến với bọn tá điền vì ông nghĩ bụng, ‘Chúng nó sẽ nể con ta.’

³⁸“Nhưng khi bọn tá điền thấy đứa con liền bảo nhau, ‘Thằng này sẽ thừa hưởng vườn nho. Nếu chúng ta giết nó thì vườn nho sẽ thuộc về chúng ta.’ ³⁹Cho nên bọn tá điền bắt đứa con, tống ra khỏi vườn rồi giết chết.

⁴⁰“Như thế ông chủ vườn nho sẽ đối xử với bọn tá điền ấy ra sao?”

⁴¹Các giới trưởng tế và các nhà lãnh đạo trả lời, “Chắc chắn ông ta sẽ giết hết bọn tá điền gian ác ấy rồi cho nhóm tá điền khác thuê, là những người đến mùa sẽ trả phần hoa lợi cho ông ta dâng hoàng.”

⁴²Chúa Giê-xu bảo họ, “Chắc hẳn các ông đã đọc lời Thánh Kinh này:

‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra trở thành đá góc nhà.

Thượng Đế đã làm điều ấy, quả thật kỳ diệu đối với chúng ta.’

Thi thiên 118:22–23

⁴³“Cho nên ta bảo các ông rằng Nước Trời sẽ được lấy khỏi các ông và cấp cho người xứng vào nước Ngài. ⁴⁴Ai rơi trên tảng đá đó sẽ bị giập nát, còn người nào bị tảng đá ấy rớt trúng sẽ bị tan xác.”^a

⁴⁵Khi các giới trưởng tế và các người Pha-ri-xi nghe những ngụ ngôn ấy, thì hiểu ngay là Chúa Giê-xu nói về họ. ⁴⁶Họ muốn bắt Ngài nhưng sợ dân chúng, vì ai nấy đều tin rằng Chúa Giê-xu là nhà tiên tri.

Ngụ ngôn về tiệc cưới

(Lu 14:15–24)

22 ¹Chúa Giê-xu lại dùng ngụ ngôn để dạy dân chúng. Ngài kể, ²“Nước Trời giống như một vua kia làm tiệc cưới cho con trai mình. ³Vua mời một số khách đến dự. Khi tiệc đã sẵn sàng, vua sai đầy tớ đi nhắc, nhưng họ từ chối không đến.

⁴“Vua lại sai những đầy tớ khác, dặn chúng như sau, ‘Hãy đi nhắc các khách được mời là tiệc đã sẵn sàng. Ta đã cho giết bò và bê mập, mọi việc đã sẵn cả rồi. Hãy đến dự tiệc cưới.’

^a21:44 Câu 44 Một vài bản cũ không có câu 44.

⁵“Nhưng họ chẳng đếm xỉa gì đến các đầy tớ, chỉ mải lo việc riêng. Người thì đi ra đồng làm việc, kẻ thì lo việc buôn bán. ⁶Một số khác lại bắt mấy người đầy tớ đánh đập và giết đi. ⁷Vua nổi giận sai quân lính giết bọn sát nhân ấy và đốt tiêu thành của chúng nó.

⁸“Rồi vua bảo các đầy tớ rằng, ‘Tiệc cưới sẵn sàng. Ta đã mời khách nhưng họ không xứng đáng đến dự. ⁹Thôi bây giờ chúng bay hãy ra mọi góc đường gặp ai thì mời đến dự tiệc của ta.’ ¹⁰Nên các đầy tớ đi ra mọi góc đường, gặp ai cũng mời, bất luận xấu tốt. Phòng tiệc đầy khách.

¹¹“Khi bước vào xem khách dự tiệc, vua thấy một người không mặc áo dành cho tiệc cưới. ¹²Vua hỏi, ‘Bạn ơi, ai cho phép bạn vào đây? Tại sao bạn không mặc áo dành cho tiệc cưới?’ Nhưng người đó làm thinh. ¹³Vua liền bảo mấy người đầy tớ, ‘Trói tay chân nó lại đem quăng ra chỗ tối tăm, nơi có khóc lóc và nghiến răng vì đau đớn.’

¹⁴“Thật vậy, nhiều người được mời nhưng ít người được chọn.”

Có nên đóng thuế không?

(Mác 12:13–17; Lu 20:20–26)

¹⁵Các người Pha-ri-xi rời nơi ấy tìm cách gài bẫy Chúa Giê-xu trong lời nói. ¹⁶Họ cho mấy đồ đệ của họ và vài đảng viên đảng Hê-rốt* đến. Chúng hỏi, “Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là người ngay thật, luôn luôn dạy sự thật theo đường lối của Thượng Đế. Thầy không sợ người ta nghĩ gì về thầy vì thầy không cần biết họ là ai. ¹⁷Xin thầy cho chúng tôi biết: Chúng ta có nên đóng thuế cho Xê-xa hay không?”

¹⁸Biết âm mưu gài bẫy của họ nên Ngài trả lời, “Mấy anh đạo đức giả! Sao mấy anh tìm cách đánh bẫy ta? ¹⁹Đưa ta xem quan tiền dùng nộp

thuế.” Chúng chìa ra một quan tiền*. ²⁰Chúa Giê-xu hỏi, “Hình và danh hiệu trên đồng tiền này là của ai?”

²¹Chúng đáp, “Của Xê-xa.”

Chúa Giê-xu bảo, “Thế thì cái gì của Xê-xa thì hãy trả lại cho Xê-xa còn cái gì thuộc về Thượng Đế thì trả lại cho Thượng Đế.”

²²Khi nghe Chúa Giê-xu trả lời như thế thì chúng đâm ra ngỡ ngàng liền bỏ đi.

Vài người Xa-đu-xê muốn gài bẫy Chúa Giê-xu (Mác 12:18–27; Lu 20:27–40)

²³Cùng hôm ấy có mấy người Xa-đu-xê đến hỏi Chúa Giê-xu một câu. (Người Xa-đu-xê không tin chuyện người ta sống lại.) ²⁴Họ hỏi, “Thưa thầy, Mô-se có nói rằng nếu người nào chết không con, thì em trai người ấy phải lấy chị dâu góa để nối dòng cho anh mình. ²⁵Chúng tôi có bảy anh em. Người anh cả lấy vợ rồi chết không con nên người em lấy góa phụ ấy. ²⁶Người em thứ hai cũng qua đời. Người em thứ ba và các người em trai khác cũng đồng chung số phận. ²⁷Sau cùng người đàn bà cũng qua đời. ²⁸Thế thì khi sống lại, người đàn bà sẽ là vợ ai, vì bảy người đều đã lấy chị ấy làm vợ?”

²⁹Chúa Giê-xu đáp, “Các ông lầm vì không hiểu lời Thánh Kinh viết, cũng không biết quyền năng Thượng Đế. ³⁰Khi người ta sống lại từ kẻ chết thì không còn cưới vợ gả chồng gì nữa cả. Tất cả đều giống như thiên sứ trên trời vậy. ³¹Chắc các ông chưa đọc lời Thượng Đế phán về việc sống lại từ trong kẻ chết sao? ³²Ngài phán, ‘Ta là Thượng Đế của Áp-ra-ham, Thượng Đế của Y-sác và Thượng Đế của Gia-cóp.’^a Ngài là Thượng Đế của người sống chứ không phải của người chết.”

^a22:32 ‘Ta là ... Gia-cóp’ Xuất Ai-cập 3:6.

³³Khi dân chúng nghe vậy, ai nấy đều kinh ngạc về sự dạy dỗ của Ngài.

Mệnh lệnh quan trọng nhất

(Mác 12:28–34; Lu 10:25–28)

³⁴Khi các người Pha-ri-xi nghe rằng Chúa Giê-xu làm cho mấy người Xa-đu-xê cứng miệng thì liền họp lại.

³⁵Một người Pha-ri-xi là chuyên gia về luật Mô-se hỏi một câu để thử Ngài: ³⁶“Thưa thầy, mệnh lệnh nào quan trọng nhất trong luật pháp?”

³⁷Chúa Giê-xu đáp, “‘Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết trí não mà yêu mến Chúa là Thượng Đế người.’^a ³⁸Đó là mệnh lệnh đầu tiên và quan trọng nhất. ³⁹Còn mệnh lệnh thứ hai cũng tương tự như vậy: ‘Hãy yêu người láng giềng như mình.’^b ⁴⁰Tất cả luật pháp và các lời viết của các nhà tiên tri đều dựa vào hai mệnh lệnh đó.”

Chúa Giê-xu hỏi người Pha-ri-xi

(Mác 12:35–37; Lu 20:41–44)

⁴¹Trong khi người Pha-ri-xi họp lại, Chúa Giê-xu hỏi họ, ⁴²“Các người nghĩ thế nào về Đấng Cứu Thế? Ngài là con ai?”

Họ đáp, “Đấng Cứu Thế là con vua Đa-vít.”

⁴³Ngài hỏi họ, “Vậy tại sao Đa-vít gọi Ngài là ‘Chúa’ khi Đa-vít cảm nhận quyền năng Thánh Linh viết rằng,

⁴⁴ ‘Chúa nói cùng Chúa tôi:

Hãy ngồi bên phải ta,
cho đến khi ta đặt các kẻ thù con
dưới quyền quản trị của con.’

Thi thiên 110:1

⁴⁵Nếu Đa-vít gọi Đấng Cứu Thế là ‘Chúa’ thì làm sao Ngài là con vua ấy

^a22:37 ‘Người hãy ... Thượng Đế người’ Phục truyền luật lệ 6:5. ^b22:39 ‘Hãy yêu ... như mình’ Lê-vi 19:18.

được?” ⁴⁶Không ai trong nhóm người Pha-ri-xi trả lời được câu hỏi của Ngài. Từ lúc ấy trở đi không ai dám hỏi Ngài câu nào nữa.

Chúa Giê-xu lên án một số lãnh tụ

(Mác 12:38–40; Lu 11:37–52; 20:45–47)

23 ¹Sau đó Chúa Giê-xu nói với dân chúng và các môn đệ rằng, ²“Các giáo sư luật và người Pha-ri-xi có quyền bảo các người những gì luật Mô-se dạy. ³Cho nên hãy vâng giữ theo điều họ khuyên dạy nhưng đừng noi gương đời sống của họ. Vì họ dạy các người một đằng, mà làm một nẻo. ⁴Họ đặt ra các qui luật thật khắt khe khiến người ta theo không nổi, còn chính họ thì lại không động ngón tay vào.

⁵“Họ làm cái gì cũng muốn cho người ta thấy. Họ làm mấy hộp đựng Thánh Kinh^c để mang trên người cho lớn hơn, mặc mấy áo tụng kinh cho dài. ⁶Những người Pha-ri-xi và giáo sư luật thích ngồi chỗ tốt nhất trong các đám tiệc và hàng ghế đầu nơi hội đường. ⁷Họ thích người ta kính cẩn chào mình nơi phố chợ và ưa người ta gọi mình bằng ‘thầy.’

⁸“Nhưng các con đừng để ai gọi mình là ‘thầy’ vì các con chỉ có một Thầy, còn các con đều là anh chị em với nhau. ⁹Cũng đừng gọi người nào trên đất là ‘cha’ vì các con chỉ có một Cha trên thiên đàng. ¹⁰Cũng đừng để ai gọi mình là ‘chủ,’ vì các con chỉ có một Chủ là Đấng Cứu Thế. ¹¹Ai làm tôi tớ các con mới là người lớn nhất trong các con. ¹²Người nào tự tôn sẽ bị hạ xuống. Người nào khiêm nhường sẽ được tôn cao.

^c23:5 *hộp đựng Thánh Kinh* Hộp nhỏ đựng bốn sách quan trọng trong Thánh Kinh. Một số người Do-thái đeo hộp này trên trán hay nơi tay trái, có lẽ cho mọi người thấy mình sùng đạo.

13“Khốn cho các ông là người Pha-ri-xi và các giáo sư luật. Các ông là kẻ giả đạo đức! Các ông chặn đường không cho ai vào Nước Trời. Chính mình các ông không vào mà ai muốn vào thì ngăn cản. 14^a

15“Khốn cho các ông, giáo sư luật và người Pha-ri-xi! Các ông là kẻ giả đạo đức! Các ông đi ngang đất, dọc biển để cố gắng thuyết phục người theo mình. Khi làm được rồi thì các ông biến người đó đáng vô hỏa ngục hơn các ông nữa.

16“Khốn cho các ông là người mù dẫn đường kẻ khác. Các ông nói, ‘Nếu ai chỉ đến thờ mà thể điều gì thì không sao. Nhưng nếu chỉ vàng của đền thờ mà thể thì phải giữ lời thể ấy.’ 17‘Này kẻ vừa mù vừa dại! Vàng của đền thờ và đền thờ làm cho vàng hóa thánh, cái nào quan trọng hơn?’ 18‘Các ông còn dạy, ‘Nếu ai chỉ bàn thờ mà thể thì không sao, nhưng nếu chỉ của lễ trên bàn thờ mà thể thì phải giữ lời thể ấy.’ 19‘Này kẻ mù! Của lễ trên bàn thờ và bàn thờ làm cho của lễ hóa thánh, cái nào trọng hơn?’ 20‘Ai chỉ bàn thờ mà thể là chỉ luôn bàn thờ cùng những của lễ trên đó. 21‘Còn người nào chỉ đền thờ mà thể, là chỉ đền thờ và luôn cả những gì trong đền thờ. 22‘Người nào chỉ trời mà thể, là chỉ ngôi Thượng Đế và Đấng ngự trên ngôi đó.

23“Khốn cho các ông, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi! Các ông là kẻ giả đạo đức! Các ông dâng cho Thượng Đế một phần mười về mọi món lợi tức, cho đến cả cọng bạc hà, hồi hương và

^a23:14 *Câu 14* Vài bản Hi-lạp thêm câu 14: “Khốn cho các ông, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi. Các ông là kẻ giả đạo đức. Các ông cướp đoạt nhà của đàn bà góa rồi làm bộ đọc lời cầu nguyện cho dài để cho người ta thấy. Các ông sẽ bị trừng phạt nặng hơn.”

rau cần.^b Nhưng các ông bỏ qua điều hệ trọng nhất trong luật pháp—công bằng, bác ái và lòng trung thành. Đó là những điều các ông phải làm mà cũng không được bỏ qua những điều kia. 24‘Các ông là người mù dẫn người mù! Các ông gấp con ruồi ra khỏi ly nước, nhưng lại nuốt trứng con lạp đà!’^c

25“Khốn cho các ông, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi! Kẻ giả đạo đức! Các ông rửa bên ngoài chén đĩa mà bên trong đầy những thứ dơ bẩn do lường gạt kẻ khác để cho đầy túi tham. 26‘Này người Pha-ri-xi là những kẻ mù! Phải rửa bên trong đĩa cho sạch trước thì bên ngoài mới hoàn toàn sạch được.

27“Khốn cho các ông, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi! Kẻ giả đạo đức! Các ông giống như mồ mả sơn trắng. Bên ngoài nhìn rất đẹp mà bên trong thì đầy đầy xương người chết và mọi thứ dơ bẩn. 28‘Các ông cũng giống thế. Người ta nhìn bề ngoài thấy các ông đức hạnh, nhưng bên trong toàn là giả đạo đức và gian ác.

29“Khốn cho các ông, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi! Kẻ giả đạo đức! Các ông xây mồ mả cho các nhà tiên tri và tô điểm mộ của những người đức hạnh. 30‘Các ông bảo, ‘Nếu chúng ta sống cùng thời với các tổ tiên, chúng ta sẽ không khi nào ra tay giết các nhà tiên tri.’ 31‘Nhưng các ông chứng tỏ rằng mình là con cháu của những người đã giết các nhà tiên tri ấy. 32‘Vậy hãy làm cho xong tội lỗi mà tổ tiên các ông đã bắt đầu đi!

33“Các ông là loài rắn, gia đình rắn độc! Làm sao các ông thoát khỏi bản

^b23:23 *bạc hà, hồi hương và rau cần* Các loại cây nhỏ trong vườn để làm gia vị. Chỉ có người nào sùng đạo lắm mới để ý đến việc dâng một phần mười các loại rau này. ^c23:24 *Các ông ... lạp đà* Nghĩa là, “Các ông để ý đến những lỗi nhỏ nhặt mà lại phạm tội to lớn.”

án của Thượng Đế và hình phạt nơi hỏa ngục được? ³⁴Ta bảo cho các ông biết: Ta sai các nhà tiên tri, những người thông thái và các giáo sư đến với các ông. Một số bị các ông giết, số khác bị các ông đóng đinh. Số khác nữa bị các ông đánh đập trong các hội đường và săn đuổi từ thành này qua thành kia. ³⁵Cho nên các ông sẽ gánh tội ác về cái chết của những người nhân đức đã bị giết trên đất—từ vụ giết người nhân đức A-bên cho đến vụ giết Xa-cha-ri,^a con của Bê-ra-kia, mà các ông đã giết chết khoảng giữa đền thờ và bàn thờ. ³⁶Ta bảo thật, tất cả những chuyện ấy sẽ xảy đến cho các ông là những kẻ hiện đang sống.

Chúa Giê-xu than khóc về thành Giê-ru-sa-lem

(Lu 13:34–35)

³⁷“Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem ơi! Người giết các nhà tiên tri và ném đá chết những người được sai đến cùng người. Nhiều lần ta muốn gom dân cư người lại như gà mẹ túc con vào dưới cánh mà người không chịu. ³⁸Nay thì nhà người sẽ hoàn toàn bị bỏ hoang. ³⁹Ta bảo thật, người sẽ không còn thấy ta nữa cho đến khi người nói, ‘Phúc cho Đấng nhân danh Chúa mà đến.’^b”

Đền thờ sẽ bị tiêu hủy

(Mác 13:1–31; Lu 21:5–33)

24 ¹Trong khi Chúa Giê-xu đang rời đền thờ thì các môn đệ chỉ cho Ngài thấy những tòa nhà của đền thờ. ²Chúa Giê-xu hỏi, “Các con có thấy các tòa nhà nguy nga này không? Ta bảo thật, sẽ không còn một tảng đá

nào nằm chồng trên tảng đá khác. Tất cả đều sẽ nhào xuống đất hết.”

³Sau đó, lúc Chúa Giê-xu đang ngồi trên núi Ô-liu, thì các môn đệ đến hỏi riêng Ngài rằng, “Xin thầy cho chúng con biết chừng nào những chuyện ấy xảy đến? Và có dấu hiệu gì cho thấy thầy sắp trở lại và tận thế không?”

⁴Chúa Giê-xu đáp, “Hãy cẩn thận, đừng để ai phỉnh gạt các con. ⁵Nhiều người sẽ mạo danh ta đến xưng rằng, ‘Ta là Đấng Cứu Thế,’ và họ sẽ lường gạt nhiều người. ⁶Các con sẽ nghe về giặc giã và tiếng đồn về giặc nhưng đừng hoảng hốt. Những việc ấy phải đến, nhưng chưa phải tận thế đâu. ⁷Nước này sẽ chống nước khác, vương quốc này nghịch vương quốc nọ. Sẽ có những thời kỳ đói kém và động đất ở nhiều nơi. ⁸Những biến cố ấy chẳng khác nào những nổi đau đốn bắt đầu trước khi sinh nở.

⁹“Người ta sẽ bắt các con, làm hại các con và giết các con nữa. Mọi người sẽ ghét các con vì các con tin ta. ¹⁰Lúc đó, lắm người sẽ mất niềm tin, đâm ra phản bội nhau và ghen ghét nhau. ¹¹Nhiều tiên tri giả sẽ đến và dụ dỗ người ta tin những điều dối gạt. ¹²Thế gian sẽ càng ngày càng đầy tội ác, rồi tình yêu của các tín hữu sẽ nguội dần. ¹³Nhưng ai giữ vững niềm tin mình cho đến cuối cùng sẽ được cứu. ¹⁴Tin Mừng về Nước Trời sẽ được rao giảng khắp thế gian cho muôn dân. Lúc đó mới tận thế.

¹⁵“Nhà tiên tri Đa-ni-ên đã nói về ‘vật ghê tởm’^c ở nơi thánh” (Ai đọc điều này phải hiểu.) ¹⁶“Lúc đó, dân chúng vùng Giu-đia hãy chạy trốn lên núi. ¹⁷Ai đang ở trên mái nhà* đừng trèo xuống mang đồ đạc trong nhà đi.

^a23:35 A-bên ... Xa-cha-ri Theo thứ tự các sách trong kinh Cựu Ước Hê-bê-ơ-ơ, người đầu tiên và cuối cùng bị sát hại. ^b23:39 ‘Phúc cho ... đến’ Thi thiên 118:26.

^c24:15 ‘vật ghê tởm’ Được đề cập đến trong Đa-ni-ên 9:27; 12:11 (xem thêm Đa-ni-ên 11:31).

¹⁸Ai đang ở ngoài đồng thì đừng trở về nhà lấy áo ngoài. ¹⁹Khi ấy, thật khốn cho đàn bà đang mang thai và có con còn bú! ²⁰Hãy cầu nguyện để những biến cố ấy đừng xảy ra lúc mùa đông, hoặc nhằm ngày Sa-bát, khi các con phải chạy trốn, ²¹vì sẽ có khốn khổ lớn. Từ thuở tạo thiên lập địa đến giờ chưa hề có khốn khổ nào như thế và về sau này cũng sẽ không hề có nữa. ²²Thượng Đế đã quyết định rằng thời kỳ khốn khổ ấy sẽ ngắn thôi, nếu không sẽ chẳng có ai sống nổi. Sở dĩ Ngài rút ngắn những ngày ấy lại là vì những người Ngài đã chọn. ²³Khi đó nếu ai bảo các con, ‘Đấng Cứu Thế kia kia!’ hoặc người nào nói, ‘Ngài ở đây kia!’ thì đừng tin. ²⁴Nhiều đấng cứu thế giả và nhà tiên tri giả sẽ đến làm nhiều dấu kỳ và phép lạ. Nếu được, họ cũng sẽ tìm cách gạt gẫm chính những người được chọn. ²⁵Đó, ta đã bảo cho các con biết trước những việc ấy cả rồi.

²⁶“Nếu người ta bảo các con, ‘Thượng Đế ở trong đồng hoang kia,’ thì đừng đi. Hoặc nếu họ nói, ‘Thượng Đế ở nơi phòng trong ấy’ thì đừng tin. ²⁷Lúc Con Người hiện đến thì mọi người đều sẽ thấy Ngài như chớp lòe từ Đông sang Tây. ²⁸Xác chết ở đâu, kèn kèn tụ lại đó.

²⁹“Sau những ngày khốn khổ ấy thì,

‘mặt trời sẽ tối sầm lại,

mặt trăng không chiếu sáng nữa.

Các ngôi sao từ trời rơi xuống.

Và các thế lực trên trời sẽ

rúng động.’ *Ê-sai 13:10, 34:4*

³⁰“Lúc ấy, dấu hiệu Con Người* sẽ hiện ra trên bầu trời. Mọi dân tộc trên thế gian sẽ than khóc. Họ sẽ thấy Con Người hiện đến giữa mây trời với quyền lực và hiển vinh cao cả. ³¹Ngài sẽ dùng tiếng kèn lớn, sai thiên sứ đi

khắp đất để tập hợp những người được chọn từ khắp nơi trên thế giới.

³²“Hãy rút bài học từ cây vả: Lúc nhánh nó trở nên xanh và mềm, lá non trở ra thì các con biết mùa hạ gần tới.

³³Cũng thế, khi các con thấy những biến cố ấy, thì biết rằng thời kỳ đã gần kề, sắp đến rồi. ³⁴Ta bảo thật, tất cả những biến cố ấy sẽ xảy ra trong khi người ở thời đại này vẫn còn sống.

³⁵Trời đất sẽ bị tiêu hủy, nhưng lời ta nói sẽ không bao giờ bị tiêu hủy đâu.

Khi nào thì Chúa Giê-xu sẽ trở lại?

(Mác 13:32–37; Lu 17:26–30, 34–36)

³⁶“Tuy nhiên không ai biết ngày, giờ ấy, các thiên sứ và ngay đến Con cũng không biết. Chỉ một mình Cha biết mà thôi. ³⁷Khi Con Người trở lại, cũng tương tự như thời đại Nô-ê. ³⁸Vào thời kỳ trước cơn lụt lớn, người ta ăn uống, cưới, gả cho đến ngày Nô-ê vào tàu. ³⁹Chẳng ai hay biết gì cả cho đến khi nước lụt tràn đến tiêu diệt hết. Khi Con Người trở lại cũng như thế. ⁴⁰Có hai người đang ở ngoài đồng, một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. ⁴¹Hai người đàn bà đang xay cối*, một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.

⁴²“Cho nên phải sẵn sàng, vì các con không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. ⁴³Nên nhớ điều này: Nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến lúc ban đêm, thì chắc chắn người ấy sẽ đề phòng, không để nó lên vô nhà được. ⁴⁴Cho nên các con phải sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào lúc các con không ngờ.

Đầy tớ tốt và đầy tớ xấu

(Lu 12:41–48)

⁴⁵“Ai là đầy tớ khôn ngoan và trung tín mà chủ nhà tin cậy giao cho nhiệm vụ phân phát thức ăn cho các đầy tớ khác đúng giờ giấc? ⁴⁶Khi chủ nhà đến,

thấy nó đang làm phận sự, thì đây tớ ấy sẽ được khen thưởng. ⁴⁷Ta bảo thật, chủ nhà sẽ chọn người đây tớ ấy cho cai quản tất cả tài sản mình. ⁴⁸Nhưng giả sử tên đây tớ gian ác đó nghĩ thầm, ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ ⁴⁹rồi bắt đầu đánh đập các đây tớ khác và nhậu nhẹt với bạn bè. ⁵⁰Chủ nhà sẽ về thành linh trong lúc nó không chuẩn bị và chẳng ngờ tới. ⁵¹Chủ sẽ xé xác nó, tổng cổ nó chung với bọn đạo đức giả, là nơi người ta khóc lóc và nghiến răng vì đau đớn.

Nụ ngôn về mười cô phù dâu

25 ¹“Lúc ấy Nước Trời cũng ví như mười cô phù dâu mang đèn theo để đi đón chú rể. ²Trong số ấy có năm cô dại, năm cô khôn. ³Năm cô dại mang đèn theo nhưng không mang thêm dầu dự trữ. ⁴Năm cô khôn mang đèn và mang thêm dầu dự trữ trong bình. ⁵Vì chú rể đến trễ nên các cô buồn ngủ và ngủ gục hết.

⁶“Đến nửa đêm, có tiếng kêu, ‘Chú rể đến! Hãy ra tiếp đón người!’”

⁷“Tất cả các cô đều vội vàng thức dậy chuẩn bị đèn. ⁸Năm cô dại nài nỉ năm cô khôn, ‘Các chị làm ơn chia chúng tôi ít dầu, vì đèn chúng tôi sắp tắt.’”

⁹“Các cô khôn đáp, ‘Không được đâu, dầu chúng tôi đâu có đủ cho chúng tôi và các chị. Thôi các chị chịu khó đi đến người bán dầu mà mua.’”

¹⁰“Trong khi năm cô dại đi mua dầu thì chú rể đến. Các cô khôn sẵn sàng đi với chú rể vào dự tiệc cưới. Rồi người ta đóng và khoá cửa lại.

¹¹“Lát sau các cô dại trở về kêu cửa, ‘Chú rể ơi, mở cửa cho chúng tôi vào với!’”

¹²“Nhưng chú rể trả lời, ‘Tôi bảo thật, tôi không biết các chị.’”

¹³“Cho nên phải sẵn sàng, vì các con không biết ngày giờ nào Con Người sẽ đến.

Nụ ngôn về ba người đây tớ

(Lu 19:11–27)

¹⁴“Nước Trời giống như một người kia sắp đi xa. Trước khi lên đường, ông chủ gọi các đây tớ lại dặn dò chúng nó trông nom mọi việc trong khi ông đi vắng. ¹⁵Ông giao cho một đứa năm túi vàng, đứa kia hai túi, đứa khác một túi, tùy khả năng mỗi đứa. Rồi ông ra đi. ¹⁶Người đây tớ có năm túi vàng liền đi ra kinh doanh và làm lợi ra thêm năm túi nữa. ¹⁷Người đây tớ với hai túi vàng cũng thế. Nó đi ra kinh doanh làm lợi ra thêm hai túi nữa. ¹⁸Còn đứa nhận được một túi, đi đào lỗ dưới đất chôn giấu vàng của chủ.

¹⁹“Mãi lâu ngày ông chủ về, gọi mấy người đây tớ lại khai trình, xem chúng nó làm ăn ra sao với số vàng của mình. ²⁰Người đây tớ có năm túi vàng mang vào năm túi nữa trình chủ, ‘Thưa chủ, chủ giao cho tôi năm túi, tôi làm lợi ra được năm túi nữa.’”

²¹“Chủ khen, ‘Giỏi. Anh là đây tớ tốt và trung thành. Vì anh chứng tỏ đáng tin cậy trong việc nhỏ, ta sẽ cho anh quản lý những việc lớn. Hãy đến chung hưởng niềm vui với ta.’”

²²“Đến lượt người đây tớ nhận hai túi vàng vào trình, ‘Thưa chủ, chủ giao cho tôi hai túi vàng, tôi làm lợi được hai túi nữa.’”

²³“Chủ khen, ‘Giỏi. Anh là đây tớ tốt và trung thành. Anh đáng tin cậy trong việc nhỏ, ta sẽ cho anh quản lý những việc lớn. Hãy đến chung hưởng niềm vui với ta.’”

²⁴“Sau đó người đây tớ có một túi vàng vào trình, ‘Thưa chủ, tôi biết chủ rất khó tính. Chủ gặt thứ mình không trồng, hái nơi mình không gieo. ²⁵Tôi sợ nên đem giấu vàng của chủ dưới đất. Bây giờ túi vàng của chủ đây.’”

²⁶“Ông chủ mắng, ‘Mày là đứa đây tớ độc ác và biếng nhác! Mày bảo mày

biết ta gặt thứ mình không trồng, hái chỗ mình không gieo. ²⁷Đáng lý ra mấy phải gởi vàng ta vào ngân hàng để khi ta về sẽ thu lại cả vốn lẫn lời.'

²⁸"Chủ liền bảo mấy người đầy tớ kia, 'Lấy túi vàng của thằng này đem cho đũa có mười túi vàng. ²⁹Người nào có nhiều thì được cho thêm để có dư còn người nào có ít thì lại bị lấy luôn phần đã có.' ³⁰Rồi ông chủ ra lệnh, 'Bắt tên đầy tớ vô ích này ném ra ngoài chỗ tối tăm, nơi người ta khóc lóc và nghiến răng vì đau đớn.'

Vua sẽ xét xử mọi người

³¹"Con Người sẽ trở lại trong vinh quang cùng với các thiên sứ. Ngài sẽ làm Vua ngự trên ngai. ³²Mọi dân tộc trên thế giới sẽ nhóm họp trước mặt Ngài. Ngài sẽ phân họ ra làm hai nhóm, như người chăn chia chiên với dê riêng ra. ³³Ngài sẽ để chiên bên phải và dê bên trái.

³⁴"Rồi Ngài sẽ nói với những người bên phải rằng, 'Hãy lại đây, những người được Cha ta ban phước! Hãy nhận lãnh nước mà Thượng Đế đã dành cho các người từ lúc tạo thành trời đất. ³⁵Vì khi ta đói, các người cho ta ăn. Ta khát, các người cho ta uống. Ta cô đơn và xa nhà các người tiếp rước ta. ³⁶Ta không có quần áo, các người mặc cho ta. Ta đau, các người chăm sóc ta. Ta bị tù các người viếng thăm ta.'

³⁷"Lúc ấy những người nhân đức sẽ hỏi, 'Thưa Chúa, lúc nào chúng tôi thấy Chúa đói mà cho Ngài ăn, khát mà cho Ngài uống? ³⁸Khi nào chúng tôi thấy Ngài cô đơn xa nhà mà mời Ngài vào trọ nhà chúng tôi? Còn khi nào chúng tôi thấy Ngài không quần áo mà mặc cho Ngài? ³⁹Khi nào chúng tôi thấy Ngài đau hoặc bị tù mà chăm sóc Ngài?'

⁴⁰"Vua sẽ trả lời, 'Ta bảo thật, điều gì các người làm cho một người rất hèn mọn nầy của ta tức là đã làm cho ta.'

⁴¹"Sau đó Vua sẽ bảo với những người bên trái, 'Hãy đi khuất mắt ta, những người bị Thượng Đế nguyên rủa. Hãy đi vào lửa đời đời đã được chuẩn bị cho ma quỷ và các thiên sứ của nó. ⁴²Ta đói, các người không cho ta ăn. Ta khát các người không cho ta uống. ⁴³Ta cô đơn và xa nhà các người không thêm tiếp ta vào nhà. Ta không có áo quần các người không mặc cho ta. Ta đau và bị tù các người không thăm viếng và chăm sóc.'

⁴⁴"Rồi mấy người đó sẽ hỏi, 'Thưa Chúa lúc nào chúng tôi thấy Chúa đói khát, cô đơn, xa nhà, không quần áo hoặc đau ốm hay bị tù mà không chăm sóc Ngài?'

⁴⁵"Vua sẽ trả lời, 'Ta bảo thật, hể các người không làm điều ấy cho một trong những người rất hèn mọn nầy của ta tức là các người không làm cho ta.'

⁴⁶"Rồi họ sẽ đi vào sự trừng phạt đời đời, còn những người nhân đức sẽ đi vào sự sống đời đời."

Âm mưu giết Chúa Giê-xu

(Mác 14:1-2; Lu 22:1-2; Gi 11:45-53)

26 ¹Sau khi dạy xong những điều ấy, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, ²"Các con biết rằng ngày mốt là Lễ Vượt Qua. Ngày đó Con Người sẽ bị trao vào tay kẻ thù Ngài để bị đóng đinh."

³Trong khi ấy, các giới trưởng tế và các bô lão họp mặt tại nhà của Cai-pha là thầy tế lễ tối cao. ⁴Trong phiên họp họ tìm mưu kế để bắt và giết Ngài. ⁵Nhưng họ bảo nhau, "Chúng ta không nên làm chuyện nầy trong kỳ lễ vì dân chúng sẽ nổi loạn."

Chúa Giê-xu được xúc dầu thơm

(Mác 14:3-9; Gi 12:1-8)

⁶Chúa Giê-xu đang ở Bê-tha-ni, nơi nhà của Xi-môn là người trước kia mắc

bệnh cùi. ⁷Trong khi đang ở đó thì một người đàn bà đến gần Ngài, tay cầm một chai bằng ngọc đựng đầy dầu thơm rất đắt tiền. Chị đổ nguyên chai dầu thơm trên đầu Chúa Giê-xu trong khi Ngài đang ăn.

⁸Các môn đệ thấy thế rất bất bình. Họ bảo, “Tại sao phí dầu thơm ấy như vậy? ⁹Dầu đó có thể đem bán được nhiều tiền để giúp kẻ nghèo.”

¹⁰Biết chuyện, Chúa Giê-xu bảo, “Sao các ông quấy rầy chị nầy? Chị đã làm việc rất tốt cho ta. ¹¹Các ông lúc nào cũng có người nghèo ở với mình nhưng không có ta bên cạnh luôn đâu. ¹²Chị đổ dầu thơm trên thân ta là để chuẩn bị chôn cất ta đó. ¹³Ta bảo thật, hễ nơi nào Tin Mừng nầy được truyền ra trong thế gian thì việc chị làm sẽ được nhắc đến để nhớ chị.”

Giu-đa trở thành kẻ thù của Chúa Giê-xu

(Mác 14:10-11; Lu 22:3-6)

¹⁴Lúc đó Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ đến nói chuyện với các giới trưởng tế. ¹⁵Hắn hỏi, “Các ông trả cho tôi bao nhiêu để tôi trao Giê-xu vào tay các ông?” Họ trả cho hắn ba chục quan bạc. ¹⁶Sau đó hắn rình cơ hội tốt để giao nộp Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu dự Lễ Vượt Qua

(Mác 14:21-22; Lu 22:7-14, 21-23; Gi 13:21-30)

¹⁷Hôm đầu tiên của ngày Lễ Ăn Bánh Không Men, các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu, “Thầy muốn chúng con dọn bữa ăn Lễ Vượt Qua cho Thầy ở đâu?”

¹⁸Ngài đáp, “Các con hãy đi vào thành và bảo người kia, ‘Thầy nói: Thì giờ đã đến rồi. Ta sẽ ăn Lễ Vượt Qua cùng các môn đệ ta ở nhà anh.’” ¹⁹Các môn đệ làm theo điều Chúa Giê-xu căn dặn và dọn bữa ăn Lễ Vượt Qua.

²⁰Đến chiều, Chúa Giê-xu và các môn đệ ngồi vào bàn. ²¹Trong khi

đang dùng bữa, Chúa Giê-xu bảo, “Ta bảo thật, một người trong các con sẽ phản ta.”

²²Nghe thế các môn đệ rất buồn bã. Mỗi người lần lượt hỏi Ngài, “Thưa Chúa, người ấy có phải là con không?”

²³Chúa Giê-xu đáp, “Người nhúng tay với ta vào trong chén là người sẽ phản ta. ²⁴Con Người* sẽ phải chịu chết theo như lời Thánh Kinh viết. Nhưng khốn cho người nào trao Con Người để bị giết. Thà nó đừng sinh ra đời còn hơn.”

²⁵Rồi Giu-đa, người sẽ trao Chúa Giê-xu vào tay các kẻ thù Ngài lên tiếng hỏi, “Thưa Thầy, có phải Ngài bảo con là người ấy không?”

Chúa Giê-xu đáp, “Phải, con chính là người ấy.”

Bữa Ăn của Chúa

(Mác 14:22-26; Lu 22:15-20; 1 Cô 11:23-25)

²⁶Lúc đang ăn, Chúa Giê-xu lấy bánh, cảm tạ Thượng Đế xong bẻ ra. Rồi Ngài phát cho các môn đệ và nói, “Các con hãy ăn bánh nầy đi; đây là thân thể ta.”

²⁷Rồi Ngài lấy ly, cảm tạ Thượng Đế rồi đưa cho các môn đệ và bảo, “Tất cả các con hãy uống đi. ²⁸Đây là huyết ta dùng làm giao ước mới mà Thượng Đế lập cùng dân Ngài. Huyết nầy đổ ra cho nhiều người được tha tội. ²⁹Ta bảo cho các con biết: Ta sẽ không uống rượu nầy nữa cho đến ngày ta uống rượu mới cùng với các con trên nước của Cha ta.”

³⁰Sau khi hát một bản thánh ca, tất cả mọi người đi ra núi Ô-liu.

Các môn đệ sẽ bỏ Chúa Giê-xu

(Mác 14:27-31; Lu 22:31-34; Gi 13:36-38)

³¹Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Đêm nay đức tin các con trong ta sẽ bị lung lay vì theo lời Thánh Kinh đã viết:

‘Ta sẽ giết người chăn,
thì bầy chiên sẽ tản lạc hết.’

Xa-cha-ri 13:7

³²Nhưng sau khi ta sống lại từ trong kẻ chết, ta sẽ đi trước các con qua miền Ga-li-lê.”

³³Phia-rơ thưa, “Dù cho mọi người lung lay trong đức tin vì Thầy, nhưng con thì chắc chắn là không.”

³⁴Chúa Giê-xu bảo, “Ta bảo thật, đêm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối ta ba lần.”

³⁵Nhưng Phia-rơ cả quyết, “Dù cho con phải chết với Thầy đi nữa, con sẽ không bao giờ chối Thầy đâu!” Tất cả các môn đệ khác đều cả quyết như thế.

Chúa Giê-xu cầu nguyện một mình

(Mác 14:32-42; Lu 22:39-46)

³⁶Rồi Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi đến nơi gọi là Ghết-sê-ma-nê. Ngài bảo họ, “Các con ngồi đây đợi ta đi đến đằng kia cầu nguyện.” ³⁷Ngài đem Phia-rơ và hai con trai Xê-bê-đê theo. Ngài bắt đầu buồn bã lắm. ³⁸Ngài bảo họ, “Lòng ta buồn rầu lắm, có thể chết được. Các con hãy ở đây và thức với ta.”

³⁹Sau khi đi cách họ thêm một khoảng nữa, Chúa Giê-xu quì xuống đất và cầu nguyện, “Thưa Cha, nếu có thể được, xin đừng trao cho con *ly*^a đau khổ này. Nhưng xin hãy làm theo ý muốn Cha, chứ không phải theo ý muốn con.” ⁴⁰Rồi Ngài trở lại với các môn đệ, thì thấy họ ngủ gục hết. Ngài bảo Phia-rơ, “Các con không thức nổi với ta được một giờ sao? ⁴¹Hãy thức và cầu nguyện để có sức chống chọi sự cám dỗ. Tinh thần rất muốn làm điều phải mà xác thể thì yếu đuối.”

^a**26:39** *ly* Chúa Giê-xu muốn nói đến những đau khổ ghê gớm sắp xảy đến cho Ngài. Chấp nhận những đau khổ đó là một điều vô cùng khó khăn giống như uống một *ly* chất đắng.

⁴²Rồi Chúa Giê-xu đi lần thứ hai và cầu nguyện, “Thưa Cha, nếu *ly* đau khổ này không thể cất khỏi con được mà con phải nhận thì con nguyện rằng ý muốn Cha được thực hiện.”

⁴³Ngài trở lại cùng các môn đệ, lại thấy họ vẫn còn ngủ gục vì mất ngủ quá rồi. ⁴⁴Ngài bỏ họ đi cầu nguyện lần thứ ba giống như trước.

⁴⁵Rồi Ngài trở lại bảo các môn đệ, “Bây giờ mà các con vẫn còn ngủ nghỉ sao? Đã đến lúc Con Người* bị giao vào tay các kẻ tội lỗi rồi. ⁴⁶Hãy đứng dậy. Chúng ta phải đi. Kẻ phản ta đang đến kia.”

Chúa Giê-xu bị bắt

(Mác 14:43-50; Lu 22:47-53; Gi 18:3-12)

⁴⁷Khi Chúa Giê-xu đang nói thì Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ xuất hiện. Cùng đi với hắn có nhiều người mang gươm giáo và gậy gộc. Họ được các giới trưởng tế và các bộ lão Do-thái sai đến. ⁴⁸Giu-đa ra dấu trước cho chúng, “Ai mà tôi hôn thì chính là người ấy. Hãy bắt đi.” ⁴⁹Giu-đa lập tức bước thẳng đến Chúa Giê-xu và nói, “Chào Thầy!” rồi hôn Ngài.

⁵⁰Chúa Giê-xu bảo, “Bạn ơi, bạn định làm gì thì làm đi.”

Thế là chúng nhào đến, ra tay bắt Chúa Giê-xu. ⁵¹Thấy vậy, một trong các môn đệ vung gươm ra chém đứt vành tai của người đầy tớ thầy tế lễ tối cao.

⁵²Chúa Giê-xu bảo người ấy, “Bỏ gươm con vào vỏ đi. Ai dùng gươm sẽ bị chết vì gươm. ⁵³Con thừa biết rằng ta có thể xin Cha sai đến hơn mười hai sư đoàn thiên sứ mà. ⁵⁴Nhưng việc này phải xảy ra, nếu không thì làm thế nào lời Thánh Kinh viết trở thành sự thật được?”

⁵⁵Rồi Chúa Giê-xu bảo chúng, “Các anh mang gươm giáo và gậy gộc

đến bắt ta như thế ta là tên phạm pháp! Mỗi ngày ta giảng dạy trong đền thờ mà mấy anh không bắt. ⁵⁶Nhưng những việc này xảy ra đúng như lời các nhà tiên tri viết.” Lúc ấy tất cả các môn đệ đều bỏ Ngài chạy trốn hết.

Chúa Giê-xu trước mặt các nhà cầm quyền

(Mác 14:53–65; Lu 22:54–55, 63–71;

Gi 18:13–14, 19–24)

⁵⁷Những người bắt Chúa Giê-xu giải Ngài đến nhà riêng của Cai-pha, thầy tế lễ tối cao, nơi các giáo sư luật và các bộ lão Do-thái đang hội họp. ⁵⁸Phia-rơ đi theo sau xa xa, bước vào sân trước của tư dinh thầy tế lễ tối cao. Ông ngồi chung với mấy người lính gác để theo dõi xem người ta xử trí với Chúa Giê-xu ra sao.

⁵⁹Các giới trưởng tế và toàn thể hội đồng Do-thái tìm chứng đối tố cáo để giết Ngài. ⁶⁰Nhiều người đến bịa đặt những lời cáo về Ngài nhưng cả hội đồng không tìm được lý do chính đáng nào để giết Ngài. Bấy giờ có hai người đến vu cáo rằng, ⁶¹“Người này nói, ‘Ta có thể phá sập đền thờ của Thượng Đế và xây lại trong ba ngày thôi.’”

⁶²Thầy tế lễ tối cao liền đứng dậy hỏi Ngài, “Anh không đối đáp gì hết sao? Người ta tố cáo anh đủ điều mà anh không trả lời sao?” ⁶³Nhưng Chúa Giê-xu làm thinh.

Thầy tế lễ tối cao lại hỏi thêm, “Tôi nhân danh quyền của Thượng Đế hằng sống: Anh hãy nói cho chúng tôi biết, anh có phải là Đấng Cứu Thế, Con Thượng Đế không?”

⁶⁴Chúa Giê-xu đáp, “Đúng như ông nói. Nhưng ta bảo thật, trong tương lai các ông sẽ thấy Con Người* ngồi bên phải Thượng Đế, Đấng Quyền Năng và ngự đến giữa mây trời.”

⁶⁵Nghe như thế, thầy tế lễ tối cao liền xé áo mình và tuyên bố, “Người này nói phạm thượng rồi! Chúng ta đâu cần thêm nhân chứng nữa; các anh đã nghe ông ta nói phạm đến Thượng Đế rồi. ⁶⁶Các anh nghĩ sao?”

Dân chúng trả lời, “Hắn đáng chết.”

⁶⁷Rồi dân chúng khạc nhổ trên mặt Ngài và đấm Ngài. Người khác tát vào mặt Ngài. ⁶⁸Chúng bảo, “Hãy trở tài nói tiên tri cho chúng ta thấy đi! Hãy nói xem ai đánh người!”

Phia-rơ chối Chúa Giê-xu

(Mác 14:66–72; Lu 22:56–62; Gi 18:15–18, 25–27)

⁶⁹Lúc ấy Phia-rơ đang ngồi trong sân. Một đứa tớ gái đến bảo, “Ông cũng theo ông Giê-xu miền Ga-li-lê.”

⁷⁰Nhưng Phia-rơ chối phăng. Ông bảo, “Tôi không hiểu cô nói gì cả.”

⁷¹Lúc Phia-rơ rời khỏi sân đi về phía cổng thì một cô gái khác thấy. Cô ta nói với mấy người đứng đó, “Ông này cũng đi theo Giê-xu người Na-xa-rét đó.”

⁷²Một lần nữa Phia-rơ lại chối. Ông cả quyết, “Tôi thề là tôi không hề biết ông Giê-xu này đâu!”

⁷³Một lúc sau, mấy người đứng quanh đó bước tới bảo Phia-rơ, “Đúng rồi, ông là một trong những người theo ông Giê-xu đó. Giọng nói của ông khai ra.”

⁷⁴Phia-rơ liền chửi thề và cam đoan, “Tôi không hề biết người ấy đâu.” Tức thì gà gáy. ⁷⁵Phia-rơ liền nhớ lại lời Chúa Giê-xu đã bảo: “Trước khi gà gáy, con sẽ chối ba lần, bảo là không hề biết ta.” Phia-rơ liền bước ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Chúa Giê-xu bị giải đến trước Phi-lát

(Mác 15:1; Lu 23:1–2; Gi 18:28–32)

27 ¹Sáng sớm hôm sau, tất cả các giới trưởng tế và các bộ lão trong dân chúng họp lại quyết định giết

Ngài. ²Họ trói Ngài lại, giải qua cho Phi-lát là quan thống đốc.

Giu-đa tự tử

(Công Vụ 1:18-19)

³Giu-đa, người trao Ngài vào tay kẻ thù, thấy chúng quyết định giết Ngài thì vô cùng hối hận. Hắn liền lấy ba mươi quan bạc đem trả lại cho các giới trưởng tế và các bô lão, ⁴và bảo họ, “Tôi đã phạm tội, vì trao cho các ông một người vô tội.”

Các nhà lãnh đạo trả lời, “Chuyện ấy có liên can gì đến chúng tôi đâu? Đó là chuyện của anh, kệ anh.”

⁵Giu-đa liền ném lại tiền vào đền thờ, rồi đi ra ngoài treo cổ tự tử.

⁶Các giới trưởng tế lượm lại các đồng bạc trong đền thờ và bảo nhau, “Luật chúng ta không cho phép giữ tiền nầy chung với tiền dâng hiến trong đền thờ, vì tiền nầy đã được trả cho cái chết của một mạng người.” ⁷Nên họ quyết định dùng tiền ấy mua ruộng của Thợ Gốm để chôn cất những người ngoại quốc chết ở Giê-ru-sa-lem. ⁸Do đó mà đến nay ruộng ấy vẫn được gọi là Ruộng Máu. ⁹Như thế để làm thành lời tiên tri Giê-rê-mi nói rằng:

“Chúng lấy ba mươi quan bạc. Đó là giá dân Ít-ra-en định cho Ngài, chúng đánh giá Ngài thấp như thế đó. ¹⁰Chúng dùng tiền ấy để mua ruộng thợ gốm theo như lời Thượng Đế truyền cho ta.”^a

Phi-lát gạn hỏi Chúa Giê-xu

(Mác 15:2-5; Lu 23:3-5; Gi 18:33-38)

¹¹Chúa Giê-xu đứng trước mặt Phi-lát, quan thống đốc. Phi-lát hỏi Ngài, “Anh có phải là vua dân Do-thái không?”

^a27:10 “Chúng lấy ... truyền cho ta” Xem Xa-cha-ri 11:12-13 và Giê-rê-mi 32:6-9.

Chúa Giê-xu đáp, “Quan nói đúng.”

¹²Trong khi các giới trưởng tế và các bô lão hung hăng tố cáo Ngài thì Chúa Giê-xu làm thinh.

¹³Nên Phi-lát hỏi, “Anh không nghe thấy họ tố cáo anh đủ điều sao?”

¹⁴Nhưng Chúa Giê-xu không trả lời tiếng nào khiến Phi-lát vô cùng ngạc nhiên.

Phi-lát tìm cách tha Chúa Giê-xu

(Mác 15:6-15; Lu 23:13-25; Gi 18:39-19:16)

¹⁵Mỗi năm vào dịp Lễ Vượt Qua, quan thống đốc có lệ phóng thích một tù nhân tùy dân chọn. ¹⁶Lúc đó có tên Ba-ra-ba* đang ngồi tù. Hắn ta nổi tiếng gian ác. ¹⁷Khi dân chúng tụ tập lại tại dinh thống đốc thì Phi-lát hỏi, “Mấy anh muốn tôi tha ai: Ba-ra-ba hay là Giê-xu gọi là Đấng Cứu Thế?” ¹⁸Vì Phi-lát biết rõ là chúng giải Chúa Giê-xu đến cho mình chỉ do ganh ghét.

¹⁹Trong khi Phi-lát đang ngồi nơi ghế xử án thì vợ Phi-lát cho người ra nhắn: “Đừng đụng đến người vô tội ấy. Vì ông ta mà hôm nay em thấy ác mộng.”

²⁰Nhưng các giới trưởng tế và bô lão xúi giục dân chúng xin thả Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu.

²¹Phi-lát hỏi, “Trong tay tôi có Ba-ra-ba và Chúa Giê-xu. Các anh muốn tôi thả người nào?”

Dân chúng la lên, “Tha Ba-ra-ba.”

²²Phi-lát hỏi chúng, “Còn Giê-xu gọi là Đấng Cứu Thế thì tôi phải xử làm sao đây?”

Chúng đồng thanh đáp, “Đóng đinh hắn đi!”

²³Phi-lát hỏi lại, “Tại sao? Người nầy đã làm điều gì quấy?”

Nhưng chúng lại gào thét lớn hơn nữa, “Đóng đinh hắn đi!”

²⁴Khi Phi-lát thấy mình bất lực mà quần chúng sắp nổi loạn, liền lấy nước

rửa tay^a trước mặt họ và bảo, “Tôi vô tội về cái chết của người này. Mấy anh gậy ra cái chết ấy!”

²⁵Tất cả dân chúng đồng thanh đáp, “Chúng tôi và con cháu chúng tôi chịu trách nhiệm về cái chết của người này.”

²⁶Phi-lát liền cho phóng thích Ba-ra-ba. Nhưng ra lệnh đánh đòn Chúa Giê-xu rồi giao Ngài cho đám lính hầu mang đi đóng đinh trên thập tự giá.

Các lính của Phi-lát chế giễu Chúa Giê-xu

(Mác 15:16-20; Gi 19:2-3)

²⁷Bọn lính hầu của quan thống đốc đem Chúa Giê-xu vào trong dinh, rồi chúng tập hợp cả tiểu đoàn lại quanh Ngài. ²⁸Chúng cởi áo Ngài ra và mặc cho Ngài một áo dài màu đỏ. ²⁹Chúng đan một cái mào bằng nhành gai đội trên đầu Ngài và cho Ngài cầm một cây gậy. Rồi chúng chế giễu Ngài bằng cách giả vờ bái lạy trước mặt Ngài và nói, “Muốn tâu, vua dân Do-thái!” ³⁰Chúng nhổ trên Ngài rồi lấy gậy của Ngài đập đầu Ngài. ³¹Sau khi đã chế giễu Ngài, chúng cởi áo dài ra, mặc áo lại cho Ngài rồi mang đi đóng đinh.

Chúa Giê-xu bị đóng đinh

(Mác 15:21-32; Lu 23:26-43; Gi 19:17-27)

³²Trong khi bọn lính hầu đang đi ra khỏi thành với Chúa Giê-xu, thì chúng gặp một người tên Xi-môn, xứ Xy-ren, liền bắt ông ta vác thập tự thế cho Chúa Giê-xu. ³³Chúng đến một nơi gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ. ³⁴Bọn lính cho Chúa Giê-xu uống rượu trộn với mật đắng^b. Ngài nếm rượu

^a27:24 *rửa tay* Phi-lát làm như thế để chứng tỏ ông ta không liên quan gì đến những việc dân chúng làm. ^b27:34 *mật đắng* Có lẽ là rượu hòa với các vị thuốc để nạn nhân cảm thấy bớt đau.

nhưng không chịu uống. ³⁵Sau khi đóng đinh Ngài, bọn lính bắt thăm xem ai được lấy quần áo Ngài. ³⁶Chúng cứ đứng đó nhìn Ngài. ³⁷Chúng làm một tấm bảng treo trên đầu Ngài với bản án như sau: ĐÂY LÀ GIÊ-XU, VUA DÂN DO-THÁI. ³⁸Có hai tên cướp cũng bị đóng đinh cùng với Ngài, một tên bên phải, một tên bên trái. ³⁹Người qua kẻ lại sỉ nhục Ngài và lắc đầu. ⁴⁰Chúng nói, “Ê! Anh bảo anh có thể phá sập đền thờ rồi xây lại trong ba ngày. Hãy tự cứu mình đi! Nếu anh thật là con Thượng Đế thì hãy nhảy xuống khỏi cây thập tự đi!”

⁴¹Các giới trưởng tế, các giáo sư luật và các bề tôi cũng chế giễu Ngài. ⁴²Họ bảo, “Hắn cứu người khác mà cứu mình không được! Hắn bảo hắn là vua Ít-ra-en! Nếu hắn là vua thì hãy nhảy xuống khỏi cây thập tự đi thì chúng ta mới tin. ⁴³Hắn tin cậy Thượng Đế thì hãy để Thượng Đế đến cứu hắn, nếu Thượng Đế thật sự cần hắn. Chính hắn đã từng tuyên bố, ‘Ta là Con Thượng Đế.’” ⁴⁴Hai tên cướp bị đóng đinh hai bên Ngài cũng nhiech móc Ngài.

Chúa Giê-xu chết

(Mác 15:33-41; Lu 23:44-49; Gi 19:28-30)

⁴⁵Đến trưa cả xứ đều tối mịt, hiện tượng ấy kéo dài đến ba tiếng đồng hồ. ⁴⁶Khoảng ba giờ chiều, Chúa Giê-xu kêu lớn, “Ê-li, Ê-li, la-ma xa-bách-tha-ni?” Nghĩa là “Thượng Đế tôi ơi, Thượng Đế tôi ơi, sao Ngài từ bỏ tôi?”

⁴⁷Có mấy người đứng đó nghe vậy bảo nhau, “Xem kìa, hắn kêu Ê-li.”

⁴⁸Liền có người chạy đi lấy một miếng bông đá nhúng đầy giấm, cột vào một cái que đưa lên cho Ngài uống. ⁴⁹Nhưng mấy người khác cản, “Cứ để yên xem Ê-li có đến cứu nó không.”

⁵⁰Nhưng Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn nữa rồi tắt thở.

⁵¹Ngay lúc ấy bức màn trong đền thờ* bị xé toạc làm đôi từ trên xuống dưới. Đất rung chuyển mạnh và các tảng đá lớn bể vụn. ⁵²Mồ mả mở ra và nhiều con dân thánh của Thượng Đế đã qua đời từ lâu sống lại. ⁵³Họ ra khỏi mồ sau khi Chúa Giê-xu sống lại và đi vào thành thánh, xuất hiện cho nhiều người thấy.

⁵⁴Khi viên sĩ quan và toán lính canh giữ Chúa Giê-xu thấy động đất và những hiện tượng khác, họ hoảng hốt bảo nhau, “Ông ta quả là Con Thượng Đế!”

⁵⁵Nhiều phụ nữ theo giúp đỡ Chúa Giê-xu từ Ga-li-lê đứng cách xa cây thập tự mà nhìn. ⁵⁶Trong số đó có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ Gia-cơ và Giô-xép cùng với mẹ Gia-cơ và Giăng.

Chúa Giê-xu được chôn cất

(Mác 15:42–47; Lu 23:50–56; Gi 19:38–42)

⁵⁷Chiều tối hôm đó có một người giàu tên Giô-xép, gốc thành A-ri-ma-thê, là một môn đệ của Chúa Giê-xu tới Giê-ru-sa-lem. ⁵⁸Giô-xép đến gặp Phi-lát xin xác Chúa Giê-xu. Phi-lát ra lệnh cho mấy người lính hầu giao xác Ngài cho ông ta. ⁵⁹Giô-xép lấy xác và tắm liệm trong vải gai sạch. ⁶⁰Ông đặt xác Ngài trong một ngôi mộ mới mà ông đã đục cho mình từ trong vách đá, rồi lăn một tảng đá lớn chặn cửa mộ lại, xong đi về. ⁶¹Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác nữa ngồi gần mộ.

Mộ Chúa Giê-xu được canh phòng cẩn mật

⁶²Hôm sau tức sau Ngày Chuẩn Bị, các giới trưởng tế và người Pha-ri-xi đến gặp Phi-lát. ⁶³Họ bảo, “Thưa quan, chúng tôi nhớ lại khi còn sống tên gian

đối này có nói, ‘Sau ba ngày ta sẽ sống lại từ kẻ chết.’ ⁶⁴Vì thế xin quan ra lệnh canh phòng mộ của hắn thật cẩn thận cho đến ngày thứ ba. Nếu không, các đồ đệ hắn đến đánh cắp xác hắn rồi rêu rao với dân chúng rằng hắn đã sống lại từ trong kẻ chết. Cái gian dối này sẽ còn tệ hơn cái gian dối trước nữa.”

⁶⁵Phi-lát bảo, “Cắt mấy người lính canh giữ cho kỹ đi.” ⁶⁶Họ liền đi niêm phong tảng đá chặn cửa mộ để phòng trộm cắp và cắt lính canh giữ.

Chúa Giê-xu sống lại từ trong kẻ chết

(Mác 16:1–8; Lu 24:1–12; Gi 20:1–10)

28 ¹Sau ngày Sa-bát là ngày đầu tiên trong tuần. Sáng sớm hôm ấy Ma-ri Ma-đơ-len và một người đàn bà khác cũng tên Ma-ri đến thăm mộ.

²Thình lình có cơn động đất dữ dội. Một thiên sứ của Chúa từ trời xuống lăn tảng đá chặn cửa mộ rồi ngồi lên trên. ³Hình dạng thiên sứ ấy sáng rực như chớp, áo trắng như tuyết. ⁴Những lính canh hoảng hốt và đứng lạng người như chết khi thấy thiên sứ.

⁵Thiên sứ bảo các bà ấy rằng, “Đừng sợ! Tôi biết các chị đi tìm Chúa Giê-xu, Đấng bị đóng đinh. ⁶Ngài không có đây đâu. Ngài sống lại rồi như Ngài đã nói. Hãy đến xem chỗ xác Ngài nằm. ⁷Mấy chị hãy mau đi báo cùng các môn đệ Ngài rằng, ‘Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Ngài đi trước các ông ấy qua miền Ga-li-lê. Ở đó họ sẽ gặp Ngài.’” Thiên sứ tiếp, “Tôi đã bảo cho các chị rồi đó.”

⁸Các bà vội vàng rời mộ. Họ vừa sợ vừa mừng, chạy đi thuật lại cho các môn đệ Ngài. ⁹Bỗng Chúa Giê-xu gặp họ. Ngài bảo, “Chào các chị.” Các bà đến ôm chân Ngài và bái lạy Ngài. ¹⁰Chúa Giê-xu bảo họ, “Đừng sợ! Hãy đi báo các anh em ta đi đến miền Ga-li-lê, họ sẽ gặp ta ở đó.”

Các lính gác báo cáo với nhà cầm quyền

¹¹Trong khi các bà ấy đi thuật chuyện lại với các môn đệ, thì toán lính gác mộ chạy vào thành, báo cáo cho các giới trưởng tế về sự việc vừa xảy ra. ¹²Các giới trưởng tế họp với nhóm bô lão và bàn kế hoạch. Họ hối lộ cho bọn lính một số tiền lớn ¹³rồi căn dặn, “Hãy báo dân chúng là ban đêm trong khi mấy anh đang ngủ, thì bọn môn đệ Giê-xu đến đánh cắp xác hắn đi. ¹⁴Nếu quan thống đốc nghe vụ này, chúng tôi sẽ giải thích cho ông ta rõ để mấy anh khỏi gặp rắc rối.” ¹⁵Cho nên bọn lính lấy tiền rồi làm theo y như điều căn dặn. Tiếng đồn ấy vẫn còn đến ngày nay trong vòng dân chúng.

Chúa Giê-xu nói chuyện với các môn đệ

(*Mác 16:14-18; Lu 24:36-49; Gi 20:19-23;*

Công Vụ 1:6-8)

¹⁶Mười một môn đệ đi đến Ga-li-lê lên một ngọn núi mà Chúa Giê-xu đã chỉ. ¹⁷Khi họ gặp Chúa Giê-xu ở đó thì bái lạy Ngài, nhưng có mấy người hoài nghi không biết có phải thật Ngài hay không. ¹⁸Chúa Giê-xu đến bảo họ rằng, “Tất cả quyền phép trên trời và dưới đất đã giao cho ta. ¹⁹Cho nên các con hãy đi ra làm cho mọi người trở thành môn đệ ta. Hãy làm lễ báp-têm cho họ nhân danh Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh. ²⁰Dạy họ vâng giữ những gì ta đã dạy các con. Hãy vững tin rằng ta sẽ ở với các con luôn cho đến tận thế.”

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>